

POLITISKOS ŽINIOS.

MASKOLIJĄ.

Maskolijos valdžia su žydais elgiasi taip kaip katę su pagauta pele; tai suspaudžia juos drūčiau, tai vėl kokiūose mažmožiuose palūsoja, lyg pasityčiama, paduoda žydams naujas vilts, kurios paprastai neišsipildo. Dabar, kada iš Maskolijos miestų pradėjo vyktyti žydus ir antai iš Kijevo išvyjo daug tūkstančių šeimynų; kada pradėjo juos vaikyti net iš Turkistano; griebėsi jau ir studentų lankantių augstesnių mokslių moteris kursas ir jos gavo priskyrimą neįdinti iš miestų už buvusios Lenkijos rybų. Bet augstesnių mokslių moteris kursų nėra ryboje buvusios Lenkijos. Todėl tėvai tokius kursus lankantių studentų, kurių dukterims gresė išvyjimas, kriepti į senatą. Senatas ant galo nusprendė, jog su lyg esančių teisių, žydekaitės lankantių augstesnių mokslių įstaigų, gali gyventi miestuose, kur tokios įstaigos yra ir už rybų buvusios Lenkijos. O maskolijiečiai fanatikams ypač rupejo, kad augstesnių mokslių įstaigų būtų uždaroma žydekaitėms; po tų fanatikų įtakos ir apsvietimo ministras. Todėl tai garsus pusprosis dūmos atstovas Puriševičius dūmoje smarkiai užsipuolė ant besimokančių augstesnių mokslių merginų, apskaitę jas paleistuvėms, ypač paminėjo vieną žydekaitę, buvę tarp studentų, net tarp profesorų paleistuvystę platina. Dūmoj už tokių biauuriu būdu užgautas merginų ir moteris užstojo kairiųjų partijų atstovai, ir lietuvių atstovas Bulota pakėlė smarkų protestą prieš išniekinimą ir išbiurojimą moterų studentų, už ką jis 15 posėdžių tapo iš dūmos pašalinėtas. Universitetai teigė pakėlė protestą prieš išniekinimą moterų studentų, užmetinėjimą joms, buvę jos iš augstesnių mokslių įstaigų darp paleistuvystės urvus. Dabar vienokis iš earo skirtų biurokratų susidedantis senatas nusprendė, jog žydekaitės lankantių augstesnių mokslių kursų ir universitetus turi tiesą gyventi net tokiuose miestuose, kur paprastai žydams gyvenimui neleidžia, o vienok, šmeiždamas studentes, Puriševičius turėjo prieš akis ypač žydekaites, ties tikėjosi, kad dėl tų šmeižimų joms apsvietimo ministeris, kad ir su pagalba vidaus ministerio, uždarys augstesnių mokslių įstaigų, kadangi buvę jos pavertė tas įstaigas į paleistuvystės namus. To, rodesi norėjo ir vidaus ministeris, nes šmeižiant universitetus Puriševičiaus kalbos nestabdė dūmos pirmininkas, o nubaudė tuos, kurie prieš jo nepadorią kalbą protestus kėlė.

Laikraščiai praneša, buvę tarp Maskolijos ir Japonijos padaryta sutartis, kuri prailgina bent tuom tarpu nesutikimus tarp šių viešpatysčių tolimuose rytuose. Tarybų ejo sunkiai, nes nei viena pusė nenorėjo savo siekių išsižadėti, bet ant galo pasisekė susitaikyti, tik dar nežinia ant kokių pamatų ta sutartis paremta. Mat nesutikimai viešpatysčių daug geriau, jeigu jos be pašaliniai taikytojų gali susitaikyti, nes paprastai taikytojai daugiau pelno negu tie, kuriuos stengiasi sutaikyti. Amerika, jau ne kartą bandė kisti nei sutikimus Maskolijos su Japonija, bet jos sumanymuose buvo matyti aiškiai, jog iš nesutikimų pati daugiau nori pelnyti, negu tie kuriuos nori taikyti. Todėl lygiai Maskolija, kaip ir Japonija atmetė Amerikos sumanymus.

Susitaikius Maskolijai su Japonija, ji, drauge su Anglija, įsipainiojo į nesutikimus su Vokietija, kurie nežinia, kaip gali pasibaigti. Dabartiniai nesutikimai kyla teiggi už Aziją — už Persiją. Maskolija ir Anglija pranešė kitoms viešpatysčių, jog niekam neleidis, kad Persijos randas duotų koncesijas strategiskų geležkelių per

sijos, nieks kitas negali skaltinti pinigų dirbimui tokių geležkelių, nes naujos paskolos kenktų paskoloms suteiktoms Persijai Anglijos ir Maskolijos. Prieš tokių užsiamanymą pakėlė smarkų protestą Vokietija.

Seniau, kol Maskoliją laikė nepergalima, kada Vokietijoj mažai buvo atliekamų pinigų, pats Vokietijos kancleris Bismarck, norėdamas apsilpninti Maskolijos politiską įtaką Europoj, jai vis nurodinėjo, kad ji platintų luosai savo rubezius Azijoj, kur Vokietija labai mažai reikalų turėjo; ten Maskolija ant savo kelio patiko vien Anglija. Bet kada pakilo pramonija Vokietijoj, kada ji, po kariu su prancuzais pralobė, atšėjo įsikišti vis naujų savo išdirbinių pardavimo vietų; atliekamų pinigų atsėjo įdėti į pramonę ir geležkelius kituose kraštuose, atsirado nauji ekonomiskieji ir politiskieji reikalai ir Azijoj, kurią Bismarck buvo pilnai Maskolijai ir Anglijai pavadęs, tikėdamas, kad jos už Aziją turės susipausti ir bus apsilpnintos. Dabar jau Anglija Persijoj susitaikė su Maskolija, bet čia turi jau savo reikalus ir Vokietija, todėl ji ir protestuoja prieš Anglijos ir Maskolijos šeimnininkavimą Persijoj.

CHINAI.

Pernai, kada Anglija, Prancūzija ir Vokietija sutarė skolinti Chinams pinigų padirbimui geležkelių nuo Hankau į Tsuesen, ir buvo jau padaryta sutartis su Činų randa, aplenkė Amerikos bankininkai pasijuto nuskriaustais ir su pasiskundimu kriepti į savo randa, kuris bankininkų neapleidžia. Amerikos randas, užstodamas už savo bankininkų pelną prieš sutarimą Činų su Europos bankais pakėlė protestą ir pareikalavo, kad ir Amerikos pinigų duotų būtų pavesta paskolos dalis, nes iš jos tikisi gero pelno, o per paskolas parankiausiai platinais ir politikoj įtaką. Prižiūrėjimui už svetimus pinigus padirbtų geležkelių galima skirti savo urėdinkumus, o juos turi užlaikyti skolinties pinigų kraštas. Tokiu būdu pigiai galima turėti savo agentus svetimuose kraštuose ir dėti turėti ir gerą pelną. Neįstabu todėl, jeigu prieš akis ypač žydekaites, ties tikėjosi, kad dėl tų šmeižimų joms apsvietimo ministeris, kad ir su pagalba vidaus ministerio, uždarys augstesnių mokslių įstaigų, kadangi buvę jos pavertė tas įstaigas į paleistuvystės namus. To, rodesi norėjo ir vidaus ministeris, nes šmeižiant universitetus Puriševičiaus kalbos nestabdė dūmos pirmininkas, o nubaudė tuos, kurie prieš jo nepadorią kalbą protestus kėlė.

Laikraščiai praneša, buvę tarp Maskolijos ir Japonijos padaryta sutartis, kuri prailgina bent tuom tarpu nesutikimus tarp šių viešpatysčių tolimuose rytuose. Tarybų ejo sunkiai, nes nei viena pusė nenorėjo savo siekių išsižadėti, bet ant galo pasisekė susitaikyti, tik dar nežinia ant kokių pamatų ta sutartis paremta. Mat nesutikimai viešpatysčių daug geriau, jeigu jos be pašaliniai taikytojų gali susitaikyti, nes paprastai taikytojai daugiau pelno negu tie, kuriuos stengiasi sutaikyti. Amerika, jau ne kartą bandė kisti nei sutikimus Maskolijos su Japonija, bet jos sumanymuose buvo matyti aiškiai, jog iš nesutikimų pati daugiau nori pelnyti, negu tie kuriuos nori taikyti. Todėl lygiai Maskolija, kaip ir Japonija atmetė Amerikos sumanymus.

Susitaikius Maskolijai su Japonija, ji, drauge su Anglija, įsipainiojo į nesutikimus su Vokietija, kurie nežinia, kaip gali pasibaigti. Dabartiniai nesutikimai kyla teiggi už Aziją — už Persiją. Maskolija ir Anglija pranešė kitoms viešpatysčių, jog niekam neleidis, kad Persijos randas duotų koncesijas strategiskų geležkelių per

ANGLIJA.

Kunas pasimirusio Anglijos karaliaus Edwardo jau palaidotas. Svečiai vienas po kitam išvažinėjo namon. Vokietijos cecorius išvažiojo 23 d. gegužio. Viskas įeina į paprastą vėžes. Dabar parlamente prasidės aštresni vaidai tarp partijų, kurie, karaliui mirus, buvo nutilę. Naujasis karalius atsirado tų jau aplinkybėse, kokios buvo paskutiniuose laikuose gyvenimo pasimirusio karaliaus.

Kadangi naujasis karalius labai sirdingai priėmė savo gimnaitį, Vokietijos cecorių, tai Vokietijoj mano, kad nesutikimai Anglijos su Vokietija išnyks. Pasimiręs karalius buvo prancūzų šalininku, vokiečiai jį mano, kad naujasis kraps labiau vokiečių pusėn. Bet ar vokiečių pusėn kraps ir parlamentas, to jau vokiečiai negali žinoti.

Anglijos politiką kontroliuoja parlamentas, ant užsienių politiką didelę įtaką turi ir karalius, bet griežtai prieš tautos norus jis stoti negali, vienok kartais gali pasipriešinti ir parlamentui, nors jeigu parlamentas ne norės to, jis savo norų pavyrtyti negali. Užsienių reikaluose karalius ir Anglijoj turi didesnę politiską įtaką, negu vidaus reikaluose.

Užsienių politiskus reikalus prižiūri užsienių ministeris, bet ministeris svarbiuose reikaluose turi remtisi ir viską išpaskoti parlamentui, arba turi dengtiesi karaliaus vardu, todėl turi jo rados klausyti. Visą sakytį viešai ne visada paranku. Kol su kitomis tautom vedamos tarybos, ministeris ne viską pirm laiko gali išpaskoti, nes tąsyk pats sau tarybas apskunkti. Todėl net Anglijoj, kur vedamos tarybos, kol nežinia, kas iš tarybų išeis, net užsienių ministeris atsiskalo parlamentui tarybų pasekmes aiškinti. Tasyk jis remiasi ir dengiasi karaliaus vardu. Taigi bent ant užsienių politikos karaliaus įtaką ne mažą. Karalius vienok negali ir užsienių politiką stoti prieš tautos norus, bet vaidus su kitais jis gali žvelnyti.

Prie mirusio karaliaus didžiausi Anglijos nesutikimai buvo su Vokietija, todėl jis surisė Angliją su svarbiausia Vokietijos priešininke Prancūzija. Nors naujasis karalius ir labiausiai kryptų Vokietijos pusėn, jis negali nuo Prancūzijos pasitraukti, nes tam tauta nepritaria, bet nesutikimus su Vokietija jis gali teip nušvelnyti, kad prietikiams ne nutruktų visai, jis gali gresiant tarp Anglijos ir Vokietijos karą ant toliau nustumti. To tai nuo naujojo karaliaus ir laukia vokiečiai. Ar jų vilts išsipildys, ateis parodys.

VIDURINĖ AMERIKA.

Respublikoj Nicaragua aplinkinėse Rana buvo susirėmimas prezidento Madriz kariūmenės su revoliucionieriais. Laikė mušio viena prezidento kariūmenės dalis apėjo revoliucionierių stovyklą ir būtų pertraukusi jiems pasitraukimui kelią. Todėl revoliucionieriai turėjo pasitraukti į sunkiai prieinamą paskutinį jų rankose esantį miestą Bluefield. Prezidentas turi apie 3000 kariūvų. Kiek yra revoliucionierių, tikrai nežinia. Aplinkinėse todėl Bluefield reikia neužilgo laukti mušio, kuris gali užbaigti tāsynes revoliucionierių su prezidentu Madriz.

Garsinama buvo, buvę prezidento šarvuotas laivas "Venus" gabenantis kariūvius, paėmė vieną revoliucionierių kanuolį laivą. Revoliucionieriai užtikrina, jog tai neteisybė. Tarp prezidento ir revoliucionierių laivų dar nei viena karta mušio nebuvė.

Revoliucionieriai, kaip jie pats užtikrina, mieste Bluefield turi atvažiavo du akciznikų galutiniai mušimui prezidento Madriz kariūmenės užpuolimo pakaktinai žmonių, gerų ginklų ir amunicijos.

IS LIETUVOS.

IS SKAPISKIO, EZERŲ PAVIETO.

Vietinis ukio ratelis, pakriko. Pirmininkas išvažiojo miestą įventi, kito pirmininko nariai napsirupino išrinkti, tai jau beveik metai, kaip nedaroma susirinkimai. Išslyk buvo virš 100 narių, o dabar vos kokia dešimtis tepasiliko. ("Zemdirbys").

IS KAUNO.

Kaune buvo bankų atstovų susirinkimas, kuris tęsėsi 4 dienas. Jame dalyvavo ir vyriausybės atstovai, o net ir pats Kauno gubernatorius.

Kauno gubernijoje dabar veikia 41 smulkiosios paskolos draugija. 1909 metais tos draugijos turėjo 22 tūkstančius 574 narius. Pajūnių pinigų tuose bankuose sudėta 654 tūkst. 300 rub., atsargos kapitolo 299 tūkst. 890 rub., padėty g pinigų 2 milijonai 43 tūkst. rublių.

Susirinkimas daug apsvaistė naudingų dalykų.

Ištikro tokie bankai tai yra labai svarbus dalykas, ir galima linijai jiems kuogeriausios kloties. ("Rygos Garsas").

IS ALIZAVOS, PANEVŽIO PAV., KAUNO GUB.

Nors dabar ir pas mus brangios algos, bet dauguma dar vis traukia į Latviją. Tiesa, ten rublius — ki tu užsipelno daugiau, bet dažnai nuostoja brangiausio turto — dūros, ir atsala tikėjime. ("Saltinis").

IS ADAKAVO, RASENĖJŲ P.

Man regis, jog jau visi skaitė laikraščiuose ir šiaip girdėjo apie Adakavo dvarą. Skandilytės valstieji, kurj nupirko Kauno Valstiečių Bankas ir paskyrė rusams selencams, sentikiams. Vietiniai žmonės, apie tai išgirdę, basiai nusiminė. Nieko nelaukdami, pradėjo rūpintis, idant dvaras nepatektų sentikiams, bet kad patektų vietiniams gyventojams bežemiams ir mažesniams, nes pas mus jų yra be skaitilias. Darė sueigas, rašė prašymus į Valstiečių Banką, o kiek kiltų siusta prašymų, tai negali nei supaisyti. Ir jau tikėtasi ganti žemės.

Bet štai 6 d. kovą atvažiavo iš Kauno Banko narys, ir tą dieną susirinko daugiau kaip 50 sentikių. Kaip kurie atsiskė, kaip kuriems nedavė, o 31 šeimynai paskyrė viensėdžius. Musų žmoneliai visi, kiek galėdami, bėgo su prašymais, vaikai ir senais tėvais vedini. Bet veltui, visiems atsakė. Žmonės nemaloniai apsiėjo su ateijimais, tie pabugo, per tai kaip kurie atsiskė.

Tas atsitikimas labai sugraudino aplinkinius ir to dvaro kaminininkas. Aplinkiniai gaudavo malkų, šieno ir tt., kaminininkai taip pat prie tokio puikaus dvaro nebūnie gal pragyvendavo. Kaip kurie žmoneliai yra pragyvenę daugiau 50 metų, tad sunku jiems išeiti. ("Saltinis").

IS SUDERGO, UKMERGES PAVIETO.

Girtuokliavimas čia ne tik nesimazina, bet dar didinasi. Vietiniai ukinkiniai, norėdami pasipelniti, pardavė žydekams po gabalą žemės namams pasistatyti. Jie manė gerą nuomą iš jų už plaucius paimsi. Bet dabar patys galisli tai padarg. Apsigyvenę žydai pradėjo slapta deginti parduotinė. Pasididėjo girtuokliavimas. Atvažiavo iš Panevėžio akciznikas, sušaukė visus ukinkinius ir paklausė, ar teisybė, kad žydai slapta parduoda žemę deginti. Visi vienbalsiai atsakė, kad tai teisybė. Už sanvaites atvažiavo du akciznikų galutiniai dalyko ištirti, bet šį kartą ukinkurie ukinkiniai kitą jau pradėjo kalbėti. Ukinkiniai pasakė dabar, nieko apie slaptą degtinę parduojimą nežina. Akciznikai, ge

roakai ukinkinius už tokių jų elgimąsi pagėdine, išvažiojo.

Kai kurie ukinkiniai tačiau nepriėmė žydų vaišių ir liudijo teisybę. Žydai, žinoma, basiai išsirdo ant jų. Jie pasamdė vieną stačiatikių, Surdegio vienuolyno darbininką, kad jis primuštų už tokių liudijimą Adomą Krišuną. Pasigėręs darbininkas nuėjo naktį pas Krišuną ir, pastarajam duris pravėrus, durė jam peiliu galvon. Krišunienei pradėjus rėkti, piktadaris pabėgo. Krišunai dabar sunkiai serga. Archimandritas darbininką atstatė nuo vietos. ("Viltis").

IS LYGUMŲ, ŠIAULIŲ PAV.

Jau nuomėnė čia labai verziari prie apsvietimo, prie tautinio susipratimo, tik sunku prie to prieti. Niekas tame dalyke nepadedą, bet dar trukdo. Musų kunigai dainuoti dancels draudžia. Kas gi čia, rados, pikto, jei susirinkusi jaunuomenė padainuos, pasakitys laikraščius, by tik gerus? Rodos, tik raginti prie to reikty, o ne ginti.

Kas gi daryti norime? Dirbti pilnai energijos jaunuomenė? Argi jau taip susidėjęs rankas sėdėti namie užpekyje ir laukti, kol patys apsvietimas ateis?

Sveikos ir darbo trokštę. ("Viltis").

IS SAUKENŲ, ŠIAULIŲ PAV.

Už 4 viorstų nuo Saukenų yra du palivarkai — Beržėnai ir Petraščiai, prie kurių daug yra neteisingu būdu užgriebtos iš apylinkės sodiečių žemės, dėl kurios tų palivarkų savininkas Vladislavas Savickas be palovos bylinėjasi su sodiečiais. Nusibodo, matyti, bylinėties. Kad greičiau atsikračius tu, sumanė Savickis parduoti tuos palivarkus. Artimieji tačiau, čij Bankas ir paskyrė rusams selencams, sentikiams. Vietiniai žmonės, apie tai išgirdę, basiai nusiminė. Nieko nelaukdami, pradėjo rūpintis, idant dvaras nepatektų sentikiams, bet kad patektų vietiniams gyventojams bežemiams ir mažesniams, nes pas mus jų yra be skaitilias. Darė sueigas, rašė prašymus į Valstiečių Banką, o kiek kiltų siusta prašymų, tai negali nei supaisyti. Ir jau tikėtasi ganti žemės.

IS MARIJAMPOLES.

Lenkų laikraštyje "Tygodnik Suwalki" No. 13 p. Zanora ko-respondencijoje iš Marijampolės aprašo lietuvių susipratimą, jų draugių gyvenimą, užsiėmimą prekyba ir išskaito, kad be "Zagrės" sankrovos dar esą penkos kolonijaliniai ir viena mastinių prekių sankrova ir Penėlos knygnas. Apie lenkų gi atliepia labai liudini. Girdi, yra p. Čekauskienės skaitykla, bet mažai kas ją lanko, nors ir, yra joje daug gerų knygų. Užtat sekasi žydai platinti knygytes apie Pinkertoną ir Serloką Holmesą.

Rasytojas spėja, bene tik šitų knygylių skaitymas ir pastūmėjimo neseniai nusižudyti 4 klases mokinį.

P. Zanora nemini nei pinkertoninės literatūros platintojo pravarde, o pasitenkina vien pavadinimu "žydai". Manau, kad rasytojas daug ką žino apie tokios literatūros įtaką į jaunuomenę, tik reikėjo aiškiau tai išdėstyti. Jaunčiai mokiniai, prisiskaitę tokios literatūros, kurioje be revolių, užpuolimų, plėšimų ir užsiėmimų nieko nėra, patys pradeda panašius bandymus darydami ir bežaidami susipa. Neretai gi ir prie blogų darbų toji literatūra pastumi.

Žinodamas tai patsi tosios literatūros platintojas, gėdinamasi savo darbų, girdėjau, ketinas padėti ant savo sankrovos išskab "Kultura".

Kultura! Argi negeriau būtų "Stoklickis"? Tamsuolis... ("Viltis").

IS KALVARIJOS, SUVALKŲ GUBERNIJOS.

Pas mus tarpe jaunuomenės, ypač turtingesnių — "bagociukų",

išsiplėtinusi girtuoklybė. Girtuokliavimas čia ne tik vaikinai, bet ir merginos. Sventomis dienomis vaikina, vietoje pamokslų, vaikščioja plaukšdami visokius niekniekius ir laukia, kad tik greičiau merginos išeitų iš bažnyčios, su kuriomis drauge traukia pas Salaveičką išgerti šalto ir skanaus alučio, kur prasėdi netoli saulės nusileidimo. Beveik kas šventą dieną tenka sutikti vakare gatvėje kaimo merginų ir vaikinių, gerai inkaususių einančių namon.

Gėda jums, vaikinai ir merginos!

Idomu žinoti, ką sau mano tokių vaikų tėvai ir kodėl jiems duoda tokių valių? Bet ką čia tėvai žiūrės į savo vaikus, kad ir jie patys pupina alutį bei degtinę. Jiems nerupi išauginti savo vaikus dorais ir blaivais, bet rupi, kad tik daugiau išgerti alaus ir degtinės, o išsigėrus plėpėti visokias nedorybes.

Blavčinkas. ("Saltinis").

IS NAUMIESCIO, SUVALKŲ GUB.

25 d. balandžio Vilkaviškio žandarų viršininkas padarė kratą pas Magdalėną Smalevičiūtę. Nieko ypatingo nerado: paėmė visus juos laiškus; išvažiuodamas gzdino kalėjimu. N. ("Lietuvos Žinios").

IS VILKAVISKIO, SUVALKŲ GUB.

Skandu žiūrėti, kaip Lietuvoje visi lengvesnieji darbai svetimtaučij rankose. Stai pačiam Vilkaviškyje išviso yra suvirš 100 sankrovų, iš kurių tik 2 lietuvių rankose; iš 19 aludžių su traktieriais nei viena nepriguli lietuviui; iš 16 duonos kepejų tik 2 lietuvių; 8 mėšnyčios svetimtaučiams priguli; iš 4 laikrodininkų tik vienas lietuvis ir tt. — Taigi lietuviams lieka tik sunkiausieji darbai.

Kaimiečiai ir miestelėnai lietuvių daugiasia lanko svetimtaučij sankrovos, duoda šitą padirbti amatininkui svetimtaučiai ir tt. Nors svetimtaučiai visokiais būdais stengiasi patraukti lietuvius prie savęs, bet mes turėtume nebežiūrėti į jų visokias magaryčias ir jų lipsumui nepasiduoti. Mes turime palaikyti savuosius, o ne svetimtaučius. Jeigu lietuviui nepalaikytų svetimtaučių, tai tie, neturėdami ko veikti, turėtų kraustytis iš Lietuvos.

Nėra tarp mūsų vienybės, o tuo tik ir naudojasi svetimtaučiai. ("Rygos Naujienos").

IS LELČIŲ, MINSKO GUB., MOZYRIO PAV.

Tarpų miško platybės, prie kranto mažutis Ubarčio upės yra grausio Pelikso Tiškevičiaus, gyvenančio Palangoje, sodyba. Prie sodybos yra mažutis miestelis, vadinamas Lelčia, žydų ir stačiatikių apgyventas. Yra čia cerkvė, šventiklas, pristavas, žemėčių viršininkas, ligonbutis ir gydytojas; kraus, valščiaus raštinė, valščiaus mokykla ir keletas mažųjų sankrovų. Katalikų čia tėra: urėdas, raštininkas ir keturios šeimynos miestelio gyventojai. Kiti katalikai gyvena išsimėtę tarpų miškų, ir randa uždarbį iš miškų.

Tarpų 1835—1875 metų šio krašto katalikai daug turėjo nukesti už tikybą, buvo varginami ir visai persekiojami; daugelis persekiojų pagalios pavirto stačiatikiais, bet daugelis iškentė tuos persekiojimus ir paliko iki šio laiko prie savo tėvų tikybos. Unija panaikinus beveik iki šio laiko vergus čia buvo katalikų padėjimas: truko čia kunigų ir bažnyčių. Arčiausias šio krašto žmonės bažnyčios buvo Mozyrėje ir Velednikuose — už 60, 70, 80, o ir toliau viorstų, prie blogiausio kelio. Pavasario metu negali, jei joms bent kiek rupi mūsų

ma budavo pasiekti dēliai didelių vanderų.

Tarpų katalikų, esančių šitokiamė verksmingame padėjime, atsiradavo tokių, kurie reikale kreipdavosi prie netoli esančios cerkvės, bet netruko ir tokių, kurie, sėkdam pirmųjų laikų krikščionis, prieš šventadienį eidavo tolimą ir vargingą kelionę į bažnyčią, kad išklausius šv. Mišių ir atlikus išpažintį.

Bet pagalios šie vargdiečiai susilaukė arti bažnyčios: gr. Tiškevičius pastatė ją Lelčioje, o graipienė, žmona jo sutelkė zakristijai reikalingiausius daiktus. Rugpiučio 15 d. 1909 m. toji bažnyčia liko išsventinta ir paskirta klebonas, kun. Kazimieras Dovgalevičius.

Katalikai savo geradariui yra neapsakomai dėkingi ir niekados jo neužmirš.

Tas pats grasas pastatė ir Vileikos bažnyčią, kuri nuo Lelčios 50 viorstų.

Dėkingas Pamėšio gyventojas. ("Saltinis").

LIETUVIŲ SKUNDAS.

Dumos atstovai, pp. Bulota, Keinys ir Pozėla iš Godanavo gavo skundą, kad valstiečių Bankas neparduoda Juozapavo dvaro žemės vietiniams valstiečiams, bet gabena ten rusus. Ant skundo pasirašė 150 valstiečių.

Atstovas Keinys tame dalyk kriepti į banko valdytoją Chriponovą, kuris buvę pasakęs, kas rusai didinę skurdą kenčią negu lietuvių, kurie 1861 m. liko apdalyti žeme; apie rusus tuomet mažiau rūpinatis. Atstovas Keinys prie minėtojo valstiečių prašymo prikerė dar savo. ("Saltinis").

IS RYGOS.

Lietuvių Dailės Paroda Rygoj per 10 dienų, nuo balandžio 11 iki 20 d. aplanke 1442 ypatos. Maziausiai lankytojų buvo pirmose atidarymo dienose; paskui lankančiųjų skaitlius vis augo. Didžioji Subataje mažokai jų apsilankė. Daugiasiai svečių apsilankė antrą (arti 300) ir trečiąją Vėlykų dieną (arti 250) ir Didžiojo Petnyčioje (arti 250).

Pasakyti atskirai, kiek kurios tautos ypatų aplanke parodą, žinoma, daktas negalimas. Bet pagal parduotų katalogų skaitlius, rusų, lietuvių, latvių ir vokiečių kalbose, visgi galima atspėti, kiek kurių apsilankė. Katalogų per 10 dienų išvis išparduota 618. Matomai, kad kone kiekvienos dypatos, apsilankiusios parodoje, pirkosi kas kataloga.

Išparduota: 291 latviškų katalogų, 205 lietuviški, 87 rusiški ir 55 vokiški. Reikia pažymėti, kad koki trečdalis rusiškų katalogų išpiko lenkai. Taigi latvių apsilankė virš 640 ypatų, lietuvių arti 470, vokiečių apie 120, rusų apie 100, lenkų apie 60 ir dar keliolika kitų tautų.

Per tas 10 dienų už bilietus ir parduotus katalogus įplaukė kas 541 rub. 5 kap. Džiaugsmas ima žiūrėti, jog mūsų Dailės Parodai Rygoje taip gerai sekasi. Dar didesnis džiaugsmas apima matant kaip svetimtaučiai gėrisi mūsų dailininkų darbais ir mūsų sodžiaus mergaičių ir moterų išdirbiniais. Ypač kairiems vokiečiams, francuzams, rusams nekaltant jau apie latvių begalo patiko mūsų liaudies skyrius; jie labai galėjosi, kad tinkamųjų jiems daiktų nebeigalia buvo nusipirkti. Mat liaudies skyriuje mažai beliko neparduotų daiktų. Tarp kita ko Latvių muzėjus nupirko įvairių audimų ir mezginių už 112 rublių.

Labai malonu buvo žiūrėti lietuvių "Pašėlos" ir "Zvaigždės" mokyklų apsilankymą parodoje. Tik gaila, kad ne visų "Zvaigždės" mokyklų mokiniai parodą apsilankė. Mano nuomone "Zvaigždės" mokyklų priėdėrmė buvo tai padarytojų, jei joms bent kiek rupi mūsų

reikalauja 25c. daugiau už dienos darbą.

Sustreikavo teipgi mūzinistai ir modeliatoriai Jeansville Iron Works dirbtuvėse. Jie reikalauja 9 val. darbo dienos, vietoj liuosos laiko subatų po pietų.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS BALTIMORE, MD.

Už dieną gegužio buvo apvaikščiota darbininkų šventė. Parengė ją vietinė Kriaučių Nepriegulmina Umenija. Susirinkimą atidarė J. Denkevičia ir pirmą kalbą perstatė J. Sukį iš Brooklyn, N. Y. Jis savo ilgą kalbą perkratė istoriją gegužinės šventės.

Potam kvartetas vedamas A. Petraičio sudainavo gerai šias dainas: "Saulėlė Tek", "Mažka valgė ir negėrė", "Dabar laikas, broliai geras", "Nors audros užia aplink mus". Kalbėjo dar J. Bulotą ir deklamavo P. Glaveckas.

Nors išpildymas programo užėmė daugias poras valandų ir žmonės buvo pusėtinai nuilę; bet pirmsėdiniu pranešus, jog drg. Sukys turi gatavą referatą "Tutystė ir socializmas", kurio perskaitymas įmų porą valandų, visi atsakė, jog nori klausyti. Na ir buvo skaitytas referatas, kurio turinio neminėsiu, nes jis buvo skaitytas jau keliose vietose ir platesni aprašymai tilpo jau laikraščiuose, tik tiek pasakyti, kad čia žmonės patiko ir draugą Sukį, už toki nenuošalų darštumą publika apdovanojo gausiu delnų plojimu.

Susirinkimas atėjo apie 100 ypatų, tie patys, ką ir visada.

P. G.

IS DICKINSON, N. D.

Šitas miestelis lietuviams mažai žinomas, nors lietuviai čia gyvena nuo trijų metų.

Darbus čia galima gauti plytų dirbtuvėse, pas fermerius laukus apdirbti. Galima gauti nuo gubernatoriaus žemės dvarai; žemę gali gauti turintis 30 metų, teip moteris, kaip ir vyriškis.

S. Miller.

IS PORTLAND, ORE.

Pas mus gyventi nebologai: oras geras, viskas žaliuoja ir gelės žydi. Darbai eina nebologai ir uždarbiai pusėtinai. Gerėtis ir gamta dar labiau, bet galima įeiti vietiniai lietuviai suėję į artimesnę pažintį, kad susirūstų į kokią nors lietuvišką organizaciją. Manau, kad šiam miesteliui yra mūsų tautiečių pusėtinai buvęs, bet jie išsiblaškę po visus kampus ir vieni apie kitus nežino. Vertėtų suėję į artimesnę pažintį nors tiems, kurie skaito laikraščius, o būta galima ką geresnio nuveikti, suvienijus mūsų spēkas šitame mieste.

Mūsų miestas, nemažiau vertas negu kiti Pacifiko pakraščiu lietuvių apgyventi miestai. Man rodos, Portland vienas iš gražiausių, sveikiausių ir smagiausių. Galima drašiai sakyti, turi lietuvišką klimata. Taigi susivieniję, gal nemažai naudos padarytume netik sau, bet ir mūsų broliams, kurie vargsta blogose sanlygose gyvendami.

Dar sykį aš užkvičiu, draugus tautiečius, portlandiečius pasipažinti.

Albinas Jakubka.

IS RAYMOND, WASH.

Vakarinėse valstijose daugiausiai yra lentų plovėjų. Nėra mažesnio mokesčio kaip 2 dol. už 10 valandų darbo. Darbas nuobodus, reikia dirbti ant oro; vasaros laiką degina saulė, žmonės nudėgę juodai.

Is čianykčių lietuvių laikraščius mažai kas skaito. Miestas Raymond pastatytas ant pelkės, iškeltas ant medinių stulpų, todėl labai nesveikas. Yra čia 13 smuklių, jų neuždaro nei natūralūs. Todėl lietuviai, turėdami atidarus tas jų namylėtas įstaigas, nieko kito ne nori, ne skaito veiks nieko. Nedėjomis nėra kur pasidėti. Ne vienas lietuvis norėtų grįžti į rytus, bet kelionė, brangi.

E. B.

IS KENOSHA, WIS.

9 d. gegužio, vakare 8 val., ėjo trys vyriškiai iš pietų į šiaurius gelskelio. Tuom tarpu iš abiejų pusių bėgo traukiniai ir tie vyrai papuolė tarp traukinių. Vienas tapo ant vietos užmestas; buvo tai lenkas Viktor Nadolskis, nevėsi; antras buvo rusas Kukta Konstan-

as; jis tapo sužeistas: sprandas išplėtas ir kojos oda nuardyta, 2 v. naktį pasimirė trečias, koksai Čudai tapo numestas į griovį ir liko neužgautas. Už rusų ligonbutis paėmė \$50; nuvežimas kuno į Chicago atsiėjo \$90, popas už palaidojimą paėmė \$50. Už palaidojimą lenko paėmė kunigas lietuvis \$10, palaidojo su mišiomis ir važiavo ant kapų, laikė kalbą. Rusas turi Rusijoje pačią ir vieną vaiką. Kenosha banke turėjo \$500. Pati važiavo į Ameriką, bet duota ją telegramas, kad nevažiuoti. Visi tie vyrai buvo girti ir ėjo su merginoms pasilinksminti.

Kenoshietis.

IS EAST CAMBRIDGE, MASS.

Seniau iš mūsų miesto laikraščiuose tildavo dziuginančios kiekvieną lietuvių žinutės apie tankiai rengiamas prakalbas su deklamacijomis, apie teatrališkus perstatymus, apie aukas revoliucijos ir tautos reikalams ir tt. vienu žodžiu, rasdavome žinias apie čianykčių lietuvių veikimą tautiškų ir darbininkų šioje, visokių jų užnamymus. Bet pastaruoju laiku viskas persikeitė, persikeitė net visas lietuvių naminis ir šeimininkas gyvenimas. Vienos čielos šeimininkas tapo iškeiktas, apsauktos bedieviskoms, sluparniškomis, socialistinėms pavadintos; kitose šeimininkose vyras bedievis, o moteris geras katalikė, kitur moteris iškeikta, o vyras ne. Visą laiką greitai padarė naujas kunigas Krasnickis. Jis kaip jau buvo rašyta laikraščiuose, pradėjo ardyti prakalbas, siųsdamas savo pasekėjus į susirinkimus, iš ambonos niekindamas socialistus; pradėjo net knygnešius neleist į knygoms į lietuvių gyvenimus.

io d. gegužio užėjau su knygoms į vieną lietuvišką namą prie Harding gatvės. Tuom laiku užėjo ten kun. Krasnickas ir, kaip paprastai, pirmiausiai užvedė kalbą apie aukavimą kiek nors, bet atsakius, kad jau aukauta kitur tam mierui, jis pamatęs knygas, paima nuo stalo "Bezdzionių prezidentą", Antonovo parašytą ir tuoj trenkė į stalą ir pradėjo koliauti visus socialistus, sluparniškus ir mane, kaip aš drįstu tokius raštus pardavinėti. Liepė man iš svetimo namo laukan išeiti, bet žinoma, aš nepaklausiau. Čia reikia pasakyti, kad dėl jo šurkštumo, šitam kunigui apsigalvoti, kad jis žmonės iš savo stubų išprašo, todėl vaikščioja dabar paprastai ne vienas.

J. P. Raulinaitis.

"DAGIO" LEIDĖJAMS IR SANDARBININKAMS.

Praeitame "Dagio" numeryje tilpo melagingas aprašymas apie "Lietuvos" reporterį bei apie jo "negražiųjų" pasielgimus, todėl reikalinga čia jiems, "Dagio" rašytojams, tas nurodyti, nors, neabejoju, jog jie patys gerai žino, ką manau nurodyti, nors tyčia tą žinojimą niekina.

Nežinurint koks ten laikraštis būtų — humoristinis, satyrinis, partinis, ar visuomeninis — kiekvieno laikraščio priderystė rašyti tik tą, kas yra teisybė. Tokios taktikos privalo ir turi prisilaikyti kiekvienas laikraštis. Musų gi "humoristini" laikraščiai iki šiol daugiausiai užima tik išimtiniais ir iš pirmo išlaužtais apskaitinimais, nesidrovėdami pirm vis ko apskaitinamus apvainikuoti visokiais įspravardžiavimais, koki pasitaiko tik tarp gatvės vaikų.

Sulyg "Dagio" apskaitinimų, "Lietuvos" reporteris visada išgyręs "Dramatiško Ratelio L. S. S." perstatymus, nežinurint koki jie buvo, vien tik už tai, jog "Dramatiškas Ratelis" reporteriui duodavęs į savo perstatymus dykai bilietus, kuomet "Birutės" perstatymus, drauge su jos lošiamais veikalais, reporteris išniekindavęs, žinoma, už tai, jog ji nedavusi dykai bilietų.

Pas kitas tautos reporteriams visur esti dykai įėjimai. Reporteriai dykai esti įleidžiami į yvairiausias vietas, kur tik jiems reikalinga įeiti: į teatrus, koncertus, operas, muzėjus ir tt. Lietuviams gi tas nepaprasta, jie kitaip išdirbtų taisyklių dar ne daug pažįsta. Todėl, jeigu "Dramatiškas Ratelis" davė reporteriui bilietus dykai, tai jis vien prisilaikė civilizotų tautų pripažintų taisy-

klių. Tačiau ne vienas "Ratelis" davė dykai bilietus, juos davė ir "Muzikališkoji" Draugija Birutė. Į visus jos perstatymus, buvusius šiame sezone, reporteris buvo įleidžiamas dykai, išskyrus porą p. Petrausko koncertų.

Taigi, jeigu ką reporteris pagyrė arba papeikė, tai ne dėl bilietų. Ne visus juk "Ratelio" perstatymus ir artistus jis išgyrė ir ne visus "Birutės" perstatymus ir artistus išpeikė. Jeigu "Ratelis" buvo labiau pagirtas, tai vien dėl to, jog jis turėjo gabesnius artistus, kokių "Birutė" neturėjo. Net geriausias "Ratelio" artistas, tokius kaip pp. Vaitiekūnas ir Briedis, reporteris ne visuomet išgyrė. Tą nėra reikalo privesti, nes visi skaitė "Lietuvą", tą galėjo matyti. Jis išpeikė tokius "Ratelio" perstatymus kaip "Izraelio Vaikai". Ne visi "Birutės" perstatymai buvo išpeikti; iš jų, kiek atmenu, tik "Blinda" buvo nupeiktas. "Blinda" lošusieji buvo pagirti toki ar tisi kaip p. Butkus, p. ne Moskienė; iš visų tik vienas Baltrušaitis buvo nupeiktas. Bet kadangi pastarasis su "Dagio" leidėjais yra artimesnės pretensijos, tai čia pona reporteris tuomi ir prasidėjo.

Apart kitko, "Dagis" apskaitino "Lietuvos" reporterį, buk tasai bedievis vienas pripildęs savo raštus "Rimbų" ("Darbininkų Vilties" humoristikos skirčių), visai išmislinėdamas apie chiegiškumą, ypač apie įžymesnius Chicago tautiečius. Iš kur tokias žinias "Dagis" pasėmė, tai ne mums "griešniams" žinoti. Todėl, jeigu "Dagis" parodys nors vieną kokį nors "Lietuvos" reporterio raštą "Rimbų" arba kur nos kitur, kokiame nors laikraštyje, išemus "Lietuvą" laikie reporterio prie "Lietuvos" reporteriavimo raštą, tai "Lietuvos" reporteris šiuomi "Dagis" pažada tą, ko gali nuo jo pareikalauti. Kiti laikraščiai lai uoloni toki "Lietuvos" reporterio raštą, jeigu jis tame laike ten tilpo, ne slepti. Bet jeigu to "Dagis" ne primrodys, tai reporteris malonėtų, kad "Dagis" prie savo antgalvio — "Dagis", pridėtų dar žodį "Melagis". Tada bent visi matys jo tikslą. "Lietuvos" reporteris.

DAR APIE GYVENTOJŲ SU-SKAITYMĄ.

Jungtinių Amerikos Valstybių gyventojų surašas, pagal Kongreso nutarimo, jau pasibaigė gegužio 15 dieną.

Girdžiama vienok, kad daugelis gyventojų, nežinia dėlko, likosi neužrašyti ir pertat nepriklaitytais prie abelno skaitliams. Jei Tamstos enumeratorius neužrašė, arba jei Tamsta žinote šeimynas dar neužrašytas, tuojau apie tai malonėkite pranešti Cenzo biurui.

Palikti neužrašytas pavienius arba čielas šeimynas — tai reikią nuskriausti Jungtinių Amerikos Valstybių gyventojų skaitliu, nuskriausti skaitliu gyventojų miestuose, valstybėse ir pavietuose, kuriuose Tamsta gyvenat, tai reikią nuskriausti skaitliu gyventojų atskirų tautos arba luomo, kuriam Tamsta priklauso. Kitais žodžiais sakant: kiek dušų liko neužrašyti, ant tiek bus mažesnis gyventojų skaitlius Tamstos valstybėje; mieste arba pavietė, kuriame gyvenate, tautoj ir luome, kuriam priklauso te.

Jungtinių Amerikos Valstybių Cenzo biuras nori žinoti teisybę, tikrą gyventojų skaitliu. Žemiaus paduodama klausimai, ant kurių reikia atsakyti apiešties, kad tilptų šimmetinini gyventojų surašan.

Tamsta gali šį patį popieros skyelį iš laikraščio iškirpti ir, surašęs atsakymus, pasiųsti Cenzo biurui. Arba pats gali tuos pačius klausimus ir atsakymus ant atskirų popieros parašyti ir teippat tuojau pasiųsti Cenzo biurui.

Siųsdamas tuos klausimus su atsakymais, ant kopeto, užuot krasos ženklelio (markės) ant kampo (iš dešinės pusės viršų parašyk teip: Official Business, Bureau of the Census. Jei parašyti tuos žodžius, prie laiško nereikės lipinti krasos ženklelio ir laiškas nueis paškrut vieton.

Stai ant kokių klausimų reikia atsakyti tiems, kurių enumeratorius nėra užrašęs:

Vardas pravardė FULL NAME

STREET-ADDRESS
Kokioj giminytėj esi su namu
Seimyninku
Relation to head of family
Kiek turi metų
Age last birthday
Ar vedęs, ar ne
Ar Single
Married
Gal našlys
Ar persikėjęs
Widowed
Divorced
Kiek metų kaip esi vedęs
No. kears perst marriage
Kiek vaikų turėjai
Mother of how many children
Ar vyras, ar moteris
Color or race mail or femal
Baltas
Kur esi gimęs
Place of birth
Kokios esi tautos
Native language
Kur tėvas gimęs
Father's birthplace
Kokios jis tautos
Father's native language
Kur motina yra gimusi
Mother's birthplace
Kokios ji tautos
Mother's native language
Ar esi Jungt. Valst. piliečiu
Citizen of United States
Kada atkeliavęs į Jungtines Valst.
If not, year of coming to U. S.
Ar darbininku
Ar turi antrąsias popieras
Naturalized
Ar turi pirmąsias popieras
First Papers
Ar mokai angliskai kalbėti
Speak English
Jei ne, tai kaip
If not, language spoken
Kada atkeliavęs į Jungtines Valst.
OCCUPATION
Ar esi darbdaviu
Employer
Ar darbininku
Employee
Ar dirbi pats ant savęs
Working on own account
Ar dirbi balandžio 15 d. š. m.
Employed April 15
Kiek sanvaidžių nedirbi 1909 m.
No. week unemployed 1909
Ar moki skaityti
Able to read
Ir rašyti
To write
Ar lankie mokyklą po rugsejo 1 d. 1909 m.
Attended school since Sept. 1 1909
Ar gyvenai savam name, ar samdai
Home owned or rented
Jei savame, ar turi užtraukęs mortgiciją
Fre or mortgaged
Patėmijimai
Remarks
Ant šių visų klausimų privalo atsakyti kiekvienas, skyrium: senas ir jaunas, didis ir mažas, ir tuos atsakymus pasiųsti savo distrikto supervisorio.

Teip, duokime sau, visi tie, kurie gyvena mieste Chicago arba pavietė Cook, gali siųsti savo tuos atsakymus sekantiu adresu:

Willard E. Hotchkiss,
Supervisor of the Census,
406 Raud. McNally bldg.,
Chicago, Ill.

Jei nežinai savo Cenzo supervisoriaus miesto, paklausk laiknesio — jis pasakys. Jei ir teip negalėsi patirti antrašo, tai tuos klausimus su atsakymais siųsk tiesiai: United States Census Bureau, Washington, D. C.

J. P. Varkala (Sp. Ag.).

Willard Huntington Wright.
KRAUJO REGYKLIA.

Pagonybė buvo puiki. Pagoniškasis žvėriškumas išsididus. Romos garbės metais šimtas tūkstančių — parvos vaivarykštė — sėdėjo marmuro amfiteatruose po mirganciais lėlijų ir šilktų baldakymais, drąsinami laikinės muzikos, jaudinami rytinių kvėpalų, ir žiūrėjo į pasitūškus grumtynes šarvuotų raitininkų, skyduotų galingių ir gražuotų raitininkų. Sušokus "Hic habet", jie pasivardavo priekiu ir užgniazdavo savo nykščius. Čia parpuolę gladiatorių buvo perduriamas plėnu.

Kitokios yra šios dienos grumtynės, kurios atsako anoms išdidioms senovės stiprybės ir kraujo orgijoms.

Neseniai Vernone suėjo ir kovės šeši intyninkai. Tai buvo poroda visa to; kas yra likę šiandien nuo senovinių arenų. Pirmos dvi intynės traukė vos po kelias minutes. Jos neįstengė nei žiurų

inirties sužadinti. Tik Flynnui ir Langfordui, svarbiems intynininkams susirėmus sena žiurėtojų kraujagydybė atsidėgė. Tąsyk mišnia pasvaigo. Intynininkai kovės smarkiai, žvėriškai, kof, baisaus pusvalandžio pabaigoje, juodveidis ilgų, nedoru savo rankos moju išskėlė romėnų ir baltveidis krito kaip maišas ant aslos be jausmo, sumuštas, sukaneveiktas.

Žvėriškumas ir patogumas visuomet plėtojos drauge. Tik dabartinis žvėriškumas stengėsi prailinti patogumą. Beaugdamas išbutinomos gyventi, išpradžių jis buvo palaidas, chaotiškas, neapdirbtas. Tai buvo žvėriškumas, išsidedusio gyvulio, plėšrojo žvėries, nejaukinto ir neprotingo, eimančio padoakais beįskaito maisto.

Toliaus rados padėmės kovojančios už pirmesnybę. Potam pirmąsias intynines rados tveriamoji klaidžiojanti protinė veikta vadinama įvaizdu. Su juo atėjo pažinimas ir noras grožyti. Pirmieji juodieji karžygiai dažais tepė savo odas ir puošė savo kunus. Barbarybė buvo iškelta į puikią. Vėliaus kareiviai puošė idomiomis parvomis, jų parėdala buvo išrašyti aukso ir sidabru, jų žirgai buvo brangiai papuošti. Grožio pamėgis žengė ir plėtojos drauge su žvėriškumu, kadangi žvėriškumas yra įgimtu gaivalu visoj žmogaus natūralizmas, nes neatinamas, nesužadamas, nesužadamas. Toliaus, bekraujis dabartinės pirklybos žvėriškumas yra gal baisesniu už greitį persikrodimą romiškuoju kardu; tai yra išdailintas žvėriškumas, pragobiosios civilizacijos žiaurumas.

Žvėriškumas kaip grožio reginys pirmiausiai buvo supratas ir išauktas pas etruskus. Ant etruskų pastatyta Roma. Augščiausias žvėriškojo grožio laipsnis buvo pasiekta prie cesarių, pradėdant nuo Kaligulos ir einant augstyn iki karštinotų įvaizdų Nerono, Domitijano, Karakalos ir to laiboj vėlniškojo hermafrodito Helio gabalo. Bet čia prasidėjo slaptos gotų ir vandalių suokalbystės. Romos likimas likosi uždarytas meduotoje maidaus taurėje. Sudundėtoji žemė nuo tūkstančių mąsųjų jančių kojų. Smugis, kuris sukreitė senovinį pasaulį, likosi paleistas. Romos garbės susiuvavo, sukniubo ir pargriuvo įromis.

Bet šiandien mes turime senovinių gladiatoriškų intynių užlikinį. Tauta pražuva, bet jos idealai gyvuoja kaip visuotinas pavildas. Šiandieninė lažybų intynė yra senovinis Romos idealas bespalvės aplinkybės išlygintas. Antrankio nėra daugiau. Kumstis apkratus sunkiu švinu yra bauria istorija. Kilpos ir lazda likosi atmesta. Bet žvėriškoji pajėga yra be atmainos; kraujas vis verda prie muštynių. Tik išvaizda yra kitokia.

Romos didybės metais ciosoriskos orgijos neįspasakomai buvo iškilmingomis. Milžiniškuose marmuriniuose amfiteatruose buvo spalvotosios betvarkės kvaitulys — į padukį varas muzikos plėpimas, grausmiškas, sumišęs žvėrių bliovimas, ginklų čarškėjimas ir šarvus, kvapą užimanti kvėpalų kvapnis, puikiai išsiuvinėtos tunikos ir togos, neįskytis puokščių, gausi siuvinėčių šilkų sądarmė — dalykai siekia žmogaus vaizdumo kraštus. Šimtas tūkstančių žmonių padarė kilnčią išlanką augščia apkvapsintoms, puokštėmis išbarstytos arenas: pilkraubiai kunigai, mėlntogiai lictoriai (maršalkos), užbrėžiniai kunigaikščiai ir ambasadoriai kuojvairiausiai parėdalais kuomargiausių parvų, jauni aristokratijos žmonės su puikiais skaisčiais raudonais plėšiais, nuo kurių dvelkė cinamonais, nusi-dariusios kokėtės su žirenančiomis rytinėmis akimis ir kvapniuosiais šydais bei peplais sidabro audeklo apdangalai; karžygiai apsiatę į purpurus — veidai ir rankos nudarytos karmazino dažų, moteris su odomis išbalintomis švinu; pirkiniai su baltai išsiuvinėtomis togomis; jaunos moteris su mečunu plaukuose, jų lankčiosios baltos rankos ištrintos ciodonijos sulkos ir sandaliuotos kojos pavilgytos ap-prone, jų krutinės sukvapsintoms muskulus, lupos nuraudonosios alkanetu, antakiai nujudinta suodžiais. Pačiam amfiteatru gale muzikinių tunas tigrų kailių tunikose be palovos skleidžia nežmoniška riestų ragelių plepimą. Artū arenas sėdėjo ciecorius Cezar-

ris, nuteptas dažais, įtrintas kvapsningais tepalais, visas jo kunas nuskaustas, jo nagai nudatyti jo puikus purpurinis rubas šviečia gražnomis ir aukso, jo lupos sudėtos nedoro pasigėrėjimo šiepinis.

Pirmos alsingos popiečio valandos buvo užimtos kraupiomis žvėrių intynėmis. Liutai, žirafos, hykrito kaip maišas ant aslos be jausmo, sumuštas, sukaneveiktas. Žvėriškumas ir patogumas visuomet plėtojos drauge. Tik dabartinis žvėriškumas stengėsi prailinti patogumą. Beaugdamas išbutinomos gyventi, išpradžių jis buvo palaidas, chaotiškas, neapdirbtas. Tai buvo žvėriškumas, išsidedusio gyvulio, plėšrojo žvėries, nejaukinto ir neprotingo, eimančio padoakais beįskaito maisto. Toliaus rados padėmės kovojančios už pirmesnybę. Potam pirmąsias intynines rados tveriamoji klaidžiojanti protinė veikta vadinama įvaizdu. Su juo atėjo pažinimas ir noras grožyti. Pirmieji juodieji karžygiai dažais tepė savo odas ir puošė savo kunus. Barbarybė buvo iškelta į puikią. Vėliaus kareiviai puošė idomiomis parvomis, jų parėdala buvo išrašyti aukso ir sidabru, jų žirgai buvo brangiai papuošti. Grožio pamėgis žengė ir plėtojos drauge su žvėriškumu, kadangi žvėriškumas yra įgimtu gaivalu visoj žmogaus natūralizmas, nes neatinamas, nesužadamas, nesužadamas. Toliaus, bekraujis dabartinės pirklybos žvėriškumas yra gal baisesniu už greitį persikrodimą romiškuoju kardu; tai yra išdailintas žvėriškumas, pragobiosios civilizacijos žiaurumas.

Žvėriškumas kaip grožio reginys pirmiausiai buvo supratas ir išauktas pas etruskus. Ant etruskų pastatyta Roma. Augščiausias žvėriškojo grožio laipsnis buvo pasiekta prie cesarių, pradėdant nuo Kaligulos ir einant augstyn iki karštinotų įvaizdų Nerono, Domitijano, Karakalos ir to laiboj vėlniškojo hermafrodito Helio gabalo. Bet čia prasidėjo slaptos gotų ir vandalių suokalbystės. Romos likimas likosi uždarytas meduotoje maidaus taurėje. Sudundėtoji žemė nuo tūkstančių mąsųjų jančių kojų. Smugis, kuris sukreitė senovinį pasaulį, likosi paleistas. Romos garbės susiuvavo, sukniubo ir pargriuvo įromis.

Bet šiandien mes turime senovinių gladiatoriškų intynių užlikinį. Tauta pražuva, bet jos idealai gyvuoja kaip visuotinas pavildas. Šiandieninė lažybų intynė yra senovinis Romos idealas bespalvės aplinkybės išlygintas. Antrankio nėra daugiau. Kumstis apkratus sunkiu švinu yra bauria istorija. Kilpos ir lazda likosi atmesta. Bet žvėriškoji pajėga yra be atmainos; kraujas vis verda prie muštynių. Tik išvaizda yra kitokia.

Romos didybės metais ciosoriskos orgijos neįspasakomai buvo iškilmingomis. Milžiniškuose marmuriniuose amfiteatruose buvo spalvotosios betvarkės kvaitulys — į padukį varas muzikos plėpimas, grausmiškas, sumišęs žvėrių bliovimas, ginklų čarškėjimas ir šarvus, kvapą užimanti kvėpalų kvapnis, puikiai išsiuvinėtos tunikos ir togos, neįskytis puokščių, gausi siuvinėčių šilkų sądarmė — dalykai siekia žmogaus vaizdumo kraštus. Šimtas tūkstančių žmonių padarė kilnčią išlanką augščia apkvapsintoms, puokštėmis išbarstytos arenas: pilkraubiai kunigai, mėlntogiai lictoriai (maršalkos), užbrėžiniai kunigaikščiai ir ambasadoriai kuojvairiausiai parėdalais kuomargiausių parvų, jauni aristokratijos žmonės su puikiais skaisčiais raudonais plėšiais, nuo kurių dvelkė cinamonais, nusi-dariusios kokėtės su žirenančiomis rytinėmis akimis ir kvapniuosiais šydais bei peplais sidabro audeklo apdangalai; karžygiai apsiatę į purpurus — veidai ir rankos nudarytos karmazino dažų, moteris su odomis išbalintomis švinu; pirkiniai su baltai išsiuvinėtomis togomis; jaunos moteris su mečunu plaukuose, jų lankčiosios baltos rankos ištrintos ciodonijos sulkos ir sandaliuotos kojos pavilgytos ap-prone, jų krutinės sukvapsintoms muskulus, lupos nuraudonosios alkanetu, antakiai nujudinta suodžiais. Pačiam amfiteatru gale muzikinių tunas tigrų kailių tunikose be palovos skleidžia nežmoniška riestų ragelių plepimą. Artū arenas sėdėjo ciecorius Cezar-

ris, nuteptas dažais, įtrintas kvapsningais tepalais, visas jo kunas nuskaustas, jo nagai nudatyti jo puikus purpurinis rubas šviečia gražnomis ir aukso, jo lupos sudėtos nedoro pasigėrėjimo šiepinis.

Pirmos alsingos popiečio valandos buvo užimtos kraupiomis žvėrių intynėmis. Liutai, žirafos, hykrito kaip maišas ant aslos be jausmo, sumuštas, sukaneveiktas. Žvėriškumas ir patogumas visuomet plėtojos drauge. Tik dabartinis žvėriškumas stengėsi prailinti patogumą. Beaugdamas išbutinomos gyventi, išpradžių jis buvo palaidas, chaotiškas, neapdirbtas. Tai buvo žvėriškumas, išsidedusio gyvulio, plėšrojo žvėries, nejaukinto ir neprotingo, eimančio padoakais beįskaito maisto. Toliaus rados padėmės kovojančios už pirmesnybę. Potam pirmąsias intynines rados tveriamoji klaidžiojanti protinė veikta vadinama įvaizdu. Su juo atėjo pažinimas ir noras grožyti. Pirmieji juodieji karžygiai dažais tepė savo odas ir puošė savo kunus. Barbarybė buvo iškelta į puikią. Vėliaus kareiviai puošė idomiomis parvomis, jų parėdala buvo išrašyti aukso ir sidabru, jų žirgai buvo brangiai papuošti. Grožio pamėgis žengė ir plėtojos drauge su žvėriškumu, kadangi žvėriškumas yra įgimtu gaivalu visoj žmogaus natūralizmas, nes neatinamas, nesužadamas, nesužadamas. Toliaus, bekraujis dabartinės pirklybos žvėriškumas yra gal baisesniu už greitį persikrodimą romiškuoju kardu; tai yra išdailintas žvėriškumas, pragobiosios civilizacijos žiaurumas.

Žvėriškumas kaip grožio reginys pirmiausiai buvo supratas ir išauktas pas etruskus. Ant etruskų pastatyta Roma. Augščiausias žvėriškojo grožio laipsnis buvo pasiekta prie cesarių, pradėdant nuo Kaligulos ir einant augstyn iki karštinotų įvaizdų Nerono, Domitijano, Karakalos ir to laiboj vėlniškojo hermafrodito Helio gabalo. Bet čia prasidėjo slaptos gotų ir vandalių suokalbystės. Romos likimas likosi uždarytas meduotoje maidaus taurėje. Sudundėtoji žemė nuo tūkstančių mąsųjų jančių kojų. Smugis, kuris sukreitė senovinį pasaulį, likosi paleistas. Romos garbės susiuvavo, sukniubo ir pargriuvo įromis.

Žvėriškumas kaip grožio reginys pirmiausiai buvo supratas ir išauktas pas etruskus. Ant etruskų pastatyta Roma. Augščiausias žvėriškojo grožio laipsnis buvo pasiekta prie cesarių, pradėdant nuo Kaligulos ir einant augstyn iki karštinotų įvaizdų Nerono, Domitijano, Karakalos ir to laiboj vėlniškojo hermafrodito Helio gabalo. Bet čia prasidėjo slaptos gotų ir vandalių suokalbystės. Romos likimas likosi uždarytas meduotoje maidaus taurėje. Sudundėtoji žemė nuo tūkstančių mąsųjų jančių kojų. Smugis, kuris sukreitė senovinį pasaulį, likosi paleistas. Romos garbės susiuvavo, sukniubo ir pargriuvo įromis.

ris, nuteptas dažais, įtrintas kvapsningais tepalais, visas jo kunas nuskaustas, jo nagai nudatyti jo puikus purpurinis rubas šviečia gražnomis ir aukso, jo lupos sudėtos nedoro pasigėrėjimo šiepinis.

Pirmos alsingos popiečio valandos buvo užimtos kraupiomis žvėrių intynėmis. Liutai, žirafos, hykrito kaip maišas ant aslos be jausmo, sumuštas, sukaneveiktas. Žvėriškumas ir patogumas visuomet plėtojos drauge. Tik dabartinis žvėriškumas stengėsi prailinti patogumą. Beaugdamas išbutinomos gyventi, išpradžių jis buvo palaidas, chaotiškas, neapdirbtas. Tai buvo žvėriškumas, išsidedusio gyvulio, plėšrojo žvėries, nejaukinto ir neprotingo, eimančio padoakais beįskaito maisto. Toliaus rados padėmės kovojančios už pirmesnybę. Potam pirmąsias intynines rados tveriamoji klaidžiojanti protinė veikta vadinama įvaizdu. Su juo atėjo pažinimas ir noras grožyti. Pirmieji juodieji karžygiai dažais tepė savo odas ir puošė savo kunus. Barbarybė buvo iškelta į puikią. Vėliaus kareiviai puošė idomiomis parvomis, jų parėdala buvo išrašyti aukso ir sidabru, jų žirgai buvo brangiai papuošti. Grožio pamėgis žengė ir plėtojos drauge su žvėriškumu, kadangi žvėriškumas yra įgimtu gaivalu visoj žmogaus natūralizmas, nes neatinamas, nesužadamas, nesužadamas. Toliaus, bekraujis dabartinės pirklybos žvėriškumas yra gal baisesniu už greitį persikrodimą romiškuoju kardu; tai yra išdailintas žvėriškumas, pragobiosios civilizacijos žiaurumas.

Žvėriškumas kaip grožio reginys pirmiausiai buvo supratas ir išauktas pas etruskus. Ant etruskų pastatyta Roma. Augščiausias žvėriškojo grožio laipsnis buvo pasiekta prie cesarių, pradėdant nuo Kaligulos ir einant augstyn iki karštinotų įvaizdų Nerono, Domitijano, Karakalos ir to laiboj vėlniškojo hermafrodito Helio gabalo. Bet čia prasidėjo slaptos gotų ir vandalių suokalbystės. Romos likimas likosi uždarytas meduotoje maidaus taur

bėse šviesos apšviestumui, kaip žibanties meteorus. Buvę augtybės paėmė iš ten kelias oro stiklines ir tą orą ištirs savo laboratorijose.

|| Berlyne, ant Tempelhofo lauko atliko mėginimus naujo be baltio orlaivio padirbtio Gravesti. Orlaivys tas gali paimti keturias ypatus. Nusileidus ant žemės, tą orlaivį umu laikui galima perkeisti į automobilį.

|| Maskvoj susekta vagilių organizacija susidedanti iš mokinių vidutinių mokyklų nuo 15-19 metų, vaikų gana žinomų miesto gyventojų. Jiems prirodyta 40 vagystų, daugiausiai jie jų papildė pas gydytojus. Jie pavogė 1000 rub. ir pinigų restoranuose praleido.

|| Kaip dabar pasirodė, eksploziją kazarmėse mieste Pinar del Rio ant salos Kubos pagimdė vienas neatsargus, ar gal visai nežinantis kaip su dinamitu reikia apsieiti darbininkas. Jis taisė praskitusias skrinutes, kuriose buvo dinamitas, užsimanė tiesiog su kūjū įlentą įkalti vinį. Bekalant ir atsitikio eksplozija, nes dinamitas ne pakenčia sutrenkimo.

|| Dėl prisijartimo prie žemės kometoš Haley, kuri savo uodegą 18 d. gegužio užgriebė žemę, ant salos Porto Rico gyventojai laukė švieto pabaigos. Darbininkai nedirbo, visą dieną praleidė bažnyčiose. Bet diena praėjo, o švieto pabaigos nebuvo. Jau kometa uodegos nekarta žemę užkliudė, bet kad jos susidėda iš labai praskios medegos, tai žemei ne daug blogo gali padaryti.

|| Lenkijoje, Čestochove, su dideliu iškilmiu tapo uždėtas abrozdai Motinos Dievo naujas, popiežiaus įtaisytas vainikas vietoj pavogto. Iškilmėse dalyvavo 6000 žmonių.

|| Daugasiai laisvų rašo Kanados gyventojai: ten išpuola 221 krasos siuntinys ant gyventojų; Naujojo Zelandijoje 135 siuntiniai, Anglijoje 111 siuntinių, Vokietijoje 95, Prancuzijoje 79.

|| Mieste Pinar del Rio, ant salos Kubos, kareivių kazarmėse eksplodavo 3000 svarų dinamito. Prie to su viršum 100 ypatų tapo užmūstę, o tiek jau sunkiai sužeistų. Iš kazarmių nieko ne liko, jos tapo sugriautos. Nuo ko užgimė eksplozija, tikrai nežinia.

|| Jungtinės valstijos, Brazilija ir Argentina sutarė įsikurti į nesutikimus Peru su Ecuadofu ir ne leisti karui užsigręžti, bet nesutikimai tuos savo teismu užbaigti. Peru tam užnamymui pritaria.

|| Netoli Aleksandrovska, Maskolijoje, besikeliant 94 darbininkams per upę Dneprą, apvirto valtis ir 47 darbininkai prigirė.

|| Už dvikovą, maskoliskos dūmos pirmininkas Gučkov ir dūmos astovas grafas Uvarov teismo pasmerkti kalėjimui treis savaitėms.

|| Peterburge ligonbučiuose padaryta tapo netikėta revizija ir visur surasta negražūs urėdinkų darbai. Reviduojant Kalinkino ir Obuchovo ligonbučių kasose, vietoj ligonių sudėtų pinigų, rado tuščius konvertus, o juose pinigų nebuvo.

|| Naujasis Anglijos karalius Jurgis V, užėmęs sostą, taip kaip jo giminaitis Maskolijos caras, parodė malonę pirmiausiai ednitiems kalėjimuose pasišęngėjusiems; vieniems visai bausmę dovanoj, kitiems žymiai sumažino.

|| Mieste Kork, Airijoje, tarp atrių priešingų politinių partijų užgimė muštynės, kuriose sužeistų daug žmonių, tarp jų yra ir atrių atstovas parlamente Sheehan. Prasideję vadovams varžytis politiską itekmę, pradėjo nykti ir vienybė tarp atrių.

|| Maskoliskasis senatas pripažino, jog žydelkiutės, lankančios augstiesnių mokyklų moterims, kursas, gali gyventi Maskolijoje ir už teritorijos, kur žydas leista gyventi.

(Tęsia ant penkto pusl.)

Tikėjimų Istorijos Rankvedis

Su paveikslais

Parašė, bendradarbiaujant kitiems mokslininkams,

P. D. Chantepie de la Saussaye,

Teologijos profesor. Amsterdame,

Vertė J. Laukis

skaičiuje jų yra užslėptos, apie kurias nė jis pats nežino. Bet tikėjimiskai doriškam kainojimui šitų gailestinių psalmių pirma visa ko reikia turėti omeny, jog visų jų be skirtumo visuomet buvo priežastis kokia nors nelaimė, k. a., liga naikinanti gyvenimo linksmybę. Dievybė nusikreipė nuo žmogaus ir tasyk demonas gauna valią jį kankinti. Gailestingo dievo mielaširdybė, esanti tikslu ir laukiamą maldų pasekmę, yra tik išgelbėjime nuo ligos. Tame pačiame susideda ir visa svarba meldžiamam nuodėmų atleidimo. Apturėjimas sveikatos ir atleidimas nuodėmės yra tą patį ženklinais suopročiais. Situoni apsisklembia tikėjimiska tokių suopročių prasmė, kaip nuodėmė, kaltė, mielaširdybė, atleidimas. Kaip veik dievo rustybė pasibailgia, tai ir kancios versmė išnyksta. Jei Dievas, — ir tas yra gražiausių gailestinių maldų sanprotavimu, — vėl maloningai į sergantį pažvelgs, paims jį už rankos, stas greta su juo, tai sergantis pasveiks. Gailestines psalmes yra dar viena ypatybė, kuri teipgi atsikartoja ir žavėjimuose. Jose sakoma apie besimeldžiančio dievą, nevaadinant jės kokio nors tam tikro dievo vardu. To dievo rustybė buvo kancios priežastis ir tąją rustybę galima suminkštinti. Negalima atskirti, ar toje dėstyje kalba eina apie ypatingą besimeldžiančio dievą-globėją, ar apie naminius dievus. Galbut žodį ilu reikia čion suprasti abelo dievybės vardijimo prasmę, panašiai tam, kaip jis vartojama tikruose daiktavardžiuose, į kuriuos jis įeina, pav., Amel-ili "Dieviškas žmogus", Isme-ili, "dievas išgirdo". Aiskiaus ieseina tankiai sutinkamas sanprotavimas apie tarpininkaujantį dievą — užtarytoją. Nuo prišaukiamos dievybės laukiama, jog ji pridės savo prašymą prie besimeldžiančio prašymo nuraminimui rustautjančio dievo. Kaip dievas užtarėjas buvo arba meldžiančios dievas-globėjas, arba kokia kita dievybė iš abelo panteono; bet dievas, prieš kurį ji stoji tarpininkaujanti sergančio užtarytoja, būtinai turi būti augstesnio laipsnio. Gailestines psalmes esant sakomu apie "nežinomąjį" dievą, reikia matyti tik neapsklemtos politiejybės ženklą. Besimeldžiantis skaito galim, jog toji nuodėmė, kuri buvo jo ligos priežastis, nėra jam žinoma; todėl išskaitydamos visas nuodėmes, kokias galima sumanyti, jis priima ir nuodėmę "kurios aš nežinau". Teip pat, tikresniam maldos pavykimui, skaičiuje dievų, kurių rustybė netyčia galėjo besimeldžiantis iššaukti, prisimena ir dievas "kurio aš nežinau". Visi pagedidimai, išpasakojami maldose, susiveda į vieną: apturėti vėl sveikatą, idant ilgai ant žemės praigyventi ir su šlove pereiti į kitą gyvenimą. Idant malda būtų išklausyta, būtinomis sąlygomis yra išgyrimas dievo pagalbininko, nepaprastas turtingumas ir šventenyje, gausios aukos ir gausios pamaldos.

Tokia pažiūra atsaiko abelnims ir pirmapradiniais tikėjimiskiams sanprotavimams, sulgy kurių dievai yra augstesnieji dangiškieji valdovai (žr. sk. 26), didieji ir galin-gieji, stiprūs ir nepergalimi. Dangus yra šviečiančių jų gyvenimu, visos gančios jėgos liudija jų karaliaujamą galybę, visos žemiškos geradėybės yra dievų dovanomis. Bet jų įstatymai teipgi nepajudinami, kaip ir jie patys. Jie saugoją įsteigtą jų įprastą įstatymą kaip augščiausią teisę; maloningi tam, kas pildo visokių dievų valią ir rustingi ant jos peržengėjų. Išpažinimas savo priedermės sulgy pasvėstų ir šventų dievų dideliame laipsnyj nurodo ir paprastą teisingą tvarką, esančią gyvasties ir nuosavybės apgynejo. Rustingi dievai pasmerkia žmones tvanui už jų ištvirkimą. Šitoje dėstyje nėra nurodyta kame buvo tiesioginė baudimo priezastis: bet iš žavėjimo formulų mes galime įžūrėti šiek tiek, kad tai buvo dokška tikėjimisko mokinimo pusė. Iš jų matome, kad baudžiamą ne vien artimo skriaudimas; dievai baudžia teipgi ir taisyklių peržengimus. Kas paneikino savo dievą, arba savą dievą, kas ant maldos dėjo suterštas rankas, kas per lengvamanybę ar atkaklumą suziniai laužė prisieką, kas nepildė prisiekos, kas nepildė prizadų, arba atsisakė duoti auką, nuo to nusikreipia dievai. Jie teipgi prižiuri ir užlaikymą doriškų prietikių su artimu. Neišliuosuoti belaisvio, arba neteisngai jį kalinti, buti nuosirdžiu kalboje ir melagingu širdyje, visa kas tas sukelia dievų rustybę teip pat, kaip ir tiesioginis skaudinimas. Drumstimas šeimyniškos sandomos ypatingai yra sunkiu prasižengimu. Tyčinis naikinimas visokio sutvėrimo yra dievų baudžiamas. Jiems gi rustinanties ir nukreipiant savo maloningą veidą drauge su juo nusišalina ir visos gyvenimo geradėybės. Tik atsipirkimas nuo kaltės gali atimti dievų rustybę. Jų rankose gyvastis ir mirtis. Dievai teip valdė gyvastį ir mirtį atskyrų asmenų, kaip ir šalies gerovę. Nesustikantimi vardai, duodami visiems babilioniskojo panteono dievams, parodo, jog toksai sanprotavimas visur buvo vyraujančiu. Dievams žmonės kalti kaip savo gyvasties pradžią, teip ir, jos užlaikymą. Gerovės gavimu žemiskame gyvenime išsisemia tikėjimiskų veiksmų tikslas. Didžiausia dievų dovana yra ilgas gyvenimas, paskui žemiškų gėrybių gausas, skaitlinga padermė ir antgalo apsaugojimas nuo visokių nevidoningu įjėgų. Karaliai, kaip dievų numylėtiniai, toj pacioj prasmėj prašo sau ilgo ir laimingo viešpatavimo, valdymo visais priešais ir palaikymo sosto jų ipėdinaiams per amžinus laikus. Visuose tikėjimiskuose sanprotavimuose viršija eudomoniskojo (gerovinio) pobūdžio ypatybės. Priešingai, sumusimai kareje ir politiskieji nepavykimai, ligos ir epidemijos, netikėta mirtis ir bevaikysta skaitės bausmėmis, siunciamomis užrustintų dievų. Kadangi kiekvienas veiksmas privatiname ar visuomeniskame gyvenime turėjo kokią nors tikėjimiską svarbą, tai visās babilioniskasis tikėjimas yra perimtas gyvu išpažinimu bei išlyginės prigulmybės ir dievobaimingo atsidavimo jausmu. Kalendoriai su nurodymais kulto taisyklių yra pridermų tuo, kaip griežtai pildė savo tikėjimiskās pareigas karaliai, kadangi dalykai atsinešanti prie kulto: statymas ir puošimas šventnamų, aukojimai ir pasninkai ir ilga ceremonijų eilė yra veiksmėms, patinkamoms dievams. Dievai gyvena šventnamuose, esančiuose jų dangiškų gyvenimu paveiklu. Ir juos tuomi labiau manoma užlaikyti

ant jų kulto vietos, kuo puikiau ir turtingiau bus aptaisyta jų šventnamai, kuo išdidiau bus papuostas dievo paveikslas ir kuo gausniai bus aukojimai. Šventnamio pamatuose nereikia daryti jokių permainų; todėl šventnamio atnaujintojai be atvangos įeško kol suranda senąjį pamatą. Esančios šventnamuose dievų stovylos yra jų buties ir podraug jų globėjimo laidu. Didžiausia nelaimė tautai yra, jei karas laike, įsiveržęs priešas ne tik ką gardą ir šventnamius naikina, bet ir, kaip didžiausią triumfą, nusineša su savim dievybės paveikslą, ir skaitoma vertu atlyginimu už visas karės pastangas ir didžiausia tautiška iškilme sugrazinimas namon dievo stovylos, pirmiau išplėstos. Sutinkamai su tokiu sanprotavimu buvo manoma, jog sunaikinto gardo dievai, kaip neturį prieigos, ejo dangun. Bet, nežiurint į dievų būvimą jų šalyje, jų garbintojai žiūrėjo į juos kaip į nečionykščio švieto esybes. Jie apsieiškia savo numylėtiniais per sapnus, idant apsaugoti juos nuo pavojų, arba suteikti jiems narsą-kokiam nors dalykui, arba apsieikimui jiems savo valios. Jau Gudea pasakoja apie panašius sapnus ir maldose ne kartą randasi tiesiog prašymai atsiuntimo gerų sapnų.

Paveikslinimai dievų, neprideranti jiems nėra prie jų taikomi. Todėl paveikslai panašūs tam, kaip dievai prieš augstesnį dievą stovi su nusizeminimu, yt limenanti šuneliai, arba kaip išgastyj nuo siekiančio dangų tvano, jie, susiriesdami, kaip šunes, slepiasi Anu danguje, reikia skaityti poėtiškiojui perdejimui, turinčiu tikslą su nepaprastu reikšmumu parodyti augstą Marduko padėjimą, sulyginant su kitais dievais. Patys dievai yra paveikslinami žmogiškuose paveiksluose ir simboliški jų paveikslai gyvulių pavidale vargiai tegali skaitytis pirmapradiniais. Kaikuriuose atsitikimuose antrinis pobudis pernešimo ant dievų simbolių, imtų iš zodiako gyvulių skraito, yra neabejojama.

Daugumas kulto ypatybių nurodo į praklinų pamatinių priedermių pildymo jausmą ir volumą. Tamsia jo puse yra vienval auganti niektikystė. Panteonas vis labiau dauginasi; žavėjimo maldos pereiną net istoriskuosius paminklus, eilių-eilių nesuskaitomų dievų išskaityme. Malda skaitoma tuomi užtikimesnė, juo ji tikresnė neaplenkimė jų nė vieno. Asurnazirpal (884—860 m. pr. Chr.) išskaitė 6500 dievų ir dar 300 dangiškų bei 600 žemiškų dvasių. Ypatingai atsizymintį ir slaptą reikšmę turi Ea dievybės vardas. Niekam, ir net dievams nežinomas Ea vardas, yra stebuklingu raktu visoms užslėpto dvasių švieto paslaptimis. Galbut tas yra išaiškinama tuomi, kad žavėjimo formulose paprastai vartojama senesnis, ideografiskās rasti-nio dievų vardu išreiškimo budas ir kad paslėpti dievų vardai jose tampa vėl reišks. Nepaprastai platinasi garbinimas ir raganybė. Ypatingai tikėjimiską prasmę įgauna visoki-kosmiškieji nusidavimai, nudaryti niektikybiškomis idėjomis. Kuniginė astrologija, pripažinusi pasaulinių apsieiškimų sąlydumą ir neatnainingą tvarką viespataujantią dangiškose skraituose, statė ją greta su atsimainančiais žemiskais dalykais. Visos gamtos pajigos, kurios kenkė tam tikram dalykų eigui, buvo asminamos kaip pikti demonai ir visoki nepaprasti, keisti nusidavimai buvo priskaitomi jų įtekmei. Ir nors žmonių suopratin perėjo tik paviršutiniškiausia šitos astrologiskos tikėjimiskos formos pusė, bet ji turėjo nemažą įtakmę ir visās tikėjimiskās pažiuras ir papročius ir veikė labai patraukiančiai į žmones. Vienalaikiai biblijiniai liudijimai babilioniskame tikėjime mato tik niektikybių tarnavimą žvaigždėms ir raganybę, sujungtą su žavėjimais ir žynavimais. Garbinimui žvaigždžių renkasi naktia ant namų stogų. Antroj pranašo Isajo knygos dalyj babilioniskieji stambeldžiai pajukiamai vadinami dangaus dabotojais ir žvaigždžių skaitytojais. Pranasų liudijimas yra patvirtinama assyriškų laikų parašais. Kaip toli siekia į laiko gilumą šita niektikybė, nežinoma, nes žadėjimo tekstai, kuriuos turime, anaipol, nepriklauso prie senesnių sudėtinių babilioniskos rašlavos dalių. Teisybė, kad didžiausias astrologiskų žynavimo apėgų rinkinys priskaityta senesniam mystiskam šiaurinės Babilionijos karaliui, Sargomui, bet yra galima ir tas, jog pats šitas nurodymas yra legenda, turinti tikslą senoviskumo pripažinimui šitos apėigoms iškelti jų svarbą. Mės jau minėjome apie tai, jog tikrai astrologija ir žynavimas apsieiškia labai senuose laikuose, iš kurių turime žinias apie babilioniską tikėjimą (Gudea).

Kitokios rūšies sanprotavimus randame tolesniai, vėlesniai babilioniskojo tikėjimo plėtimosi; jų butis yra prirodoma kaip liturgiskos rašlavos sudėjimu teip ir istoriskais dokumentais. Apšieiškia stengiamasi visam panteonui priduoti monarkiską pobūdį. Toji vieno dievo (Asuro) viršesnybė, kuri Assyrijoje nuo pat pradžios isikunijo jos valstybisko surėdymo pavyzdįj, Babilionijoje įvyko per tikėjimiskūs sanprotavimus. Visi kiti dievai, be prišaukiamojo buvo kaipir lauko pusėje poeto — žavėtojo apydauros. Prišaukiamoji gi dievybė apsieiškia rodydama savo galybę, nerybojamą nieku kitu, nors jės geneologija ir yra privedama. Jai priskaitoma visokeriopiausios augščiausios ypatybės. Nėra kito gardo, ar šventnamio, kuris būtų teip garsus kaip tas, kuriame atsibuva mylimojo dievo kultas. Dangus ir žemė ir visa kas gyvas po juo, arba joje, yra pildymui jo vieno valios. Todėl jis vadinama ne tik prisaikinėtoju, bet jam prisiskaito ir turėjo, kaipi ir teisėjo prievar-dis, priklausąs Samasui, ir likimo žinotojo, prievardis, kas yra augstesniu Marduko garbės prievardziu. "Kas iškel-tas danguose, tu vienas iškeltas, kas augstas ant žemės, tu vienas augstas", — tokiais, ar turinčiais tokią prasmę žodžiais tankiai baigiasi himnai. Čion teipgi priklauso ta būitis, prirodoma assyriškų karališkų parašų, jog įvairiuose perioduose tai viena, tai kita dievybė darosi ypatingai garbinimo dalyku. Augščiausias minėtas dievų surašas (sk. 29) apima tarp kitų tokius sulyginimus žinomų dievų Belo, Sino, Rammano ir Ninibo: Bel yra Marduk, kaip valdovas ir likimų lemėjas, Sin yra Marduk, naktį apšviečias, Mamman-Marduk lietaus, Nineb-Marduk nakties. Nors iš šito neiš-eina, kad kiti dievai turėjo būti nužemintais tik iki laipsnių Marduko atskirų apsieiškimų pildymo, bet matyt, kad jų pildenybės buvo pernešta ant jo. Ilgainiui tokių pažiūrų žymės vis dauginasi skaičiuje, panteoniui išauganti iki begalės, drauge gi su tuo ir dievų paskirstymas sulgy jų laipsnių darosi be tvarkos. Laikė naujachaldėjiškos šinastijos, prie Nabuchodonasoro ir Nabodino visi kiti dievai Marduko ir Nebo garbinimu likosi nustumti į užpakalį.

35. KULTAS.

Nusistatymo raitai. Sayce. Lectures on the origin and growth of religion (1888 m.); J. Jeremiaš. Die Culturstufen von Sippar (1889 m.).

Babilioniskās kunigų luomas visuomet turėjo savo rankose augstesnę valdžią. Kunigai yra dievų ir žmonių tar-

pininkais, mokytojais ir mokslo globėjais ir šventų rastų užlaikytojais; jie vieni tik žino magiškų veiksmų paslaptį; todėl laikui bėgant jų vyrvimo padėjimas ne tik nesimazi-no, bet greičiau augo. Kiekviename garde jie padaro uždarytą kastą, kuri tuomi labiau galėjo užlaikyti savo uždarytumą, kad kunigiška profesija buvo paveldėjama. Buvo kunigų rūšys, skiriamos įvairių pamaldinių veiksmų pildymui. Dalinimas, Diodoraus Siciličio nurodomas, į aukojimų kunigus, kunigus apvalytojus, žavėtojus, augurus, sapnų aiš-kintojus, garuspicijus, sutinka su teisybe. Savo turtingą užlaikymą jie apturdavo iš sunėsamų aukų. Paskyrimai naudai šventnamio buvo tikrai suzinomi. Iš šventnaminių archyvų ir satarvių aprupinti šventnamius matome kokia akuratiška buvo knygavedybė ir kaip sykis nuo sykio ir gausiai jie buvo apgrupinami visa kuo reikalingu. Geros valios aukos buvo atskiriamos nuo vienvalinių. Ant senovinių antspaudžių-cilinderių parodyta visokios regyklos aukojimo, atliekamo babilioniskų kunigų. Jie parodyta stovinčiais prieš dievybės paveikslą, už rankos vedini auką atnešantį karalių. Kunigo išžiūra turi būti be dėmės; kuniskos kliautys daro netinkamu kunigiškai profesijai. Pirmam pamaldy atlikimo jie turi atsiduoti ypatingoms apvalomoms ceremonijoms. Jokios aukos negalima aukoti nusiplovus rankų. — Kunigai aukėjo sau pasekėjus savose mokyklose. Šituomi išsiiskina, dėlko kunigiškosios padavos įvairiuose garduose skyrėsi vienos nuo kitų. Tokiu budu išaiškinama nevienoki pasakojimai apie švieto sutvėrimą (žr. sk. 36). Drauge su kunigais parašuose prisimena teipgi ir žemesni šventnamių tarnai. Jų priedermė buvo šventnamio svarumo bei tvarkos ir šventnaminių indų prižiūrėjimas. Ypatingos kulto formos žinoma Tammuzo ir Istar.

Labai rupestingai daboja buvo įvairios dienos. Kalendoriuose reiškiai paženklinata dienos, kurios skaityta nelaimingomis. Nėra nė mažiausios žymės šeštadienio (sabo) šventimo, kaip rodosi, šita diena skaityta greičiau nelaiminga. Didelę svarbą turi mėnulio atmainų dienos. Didžiausia šventė buvo satlegryčio, arba naujų metų šventė (žr. sk. 29). Susijungime su Istarės kultu ir jo ypatybėmis yra Tammuzo šventė.

Auka sulgy babilioniskų suopročių yra nuo sutvėrimo švieto. Ji yra žmonių dievams duoklė, kuriems jie yra kalti savo gyvastį ir žemišką gerovę. Paveikslinis išreiškimas pasakoje apie tvaną, kaip dievai spiečiasi, yt musės apie Sit-Napistimo auką ir su pasigėrėjimu uosto malonią jiems aukos kvapnsį, parodo paprastą aukos supratimą; tai yra kasdieginiai pietūs dievams. Šventnamuose aukojimai atsi-buva sykis į sykį du kartus per dieną, anksti rytą ir vėlai vakare, kaip užteka mėnulis. Podraug auka yra smagum nuotikiu ją aukojantiems, atsibuvančiu su linksma puota ir muzika. Ji yra augščiausių visų svarbesnių linksmy ir liudnų nuotikių apsieiškimu. Su ja yra pašvenčiama karės pradžia ir vainikuojama pergalė; su ja atsibuva iškilmingas šventnaminių ir runų steigimas. Aukos neša eidami ant medžioklės ir kaip auką pašvenčia dievams geriausią savo medžioklinio laimikio dalį. Nuliejimai teip pat yra įprasti kaip ir valgio aukojimas arba kruvinos aukos. Paprasčiausia aukojimo forma yra dėkingumo auka. Iš viso gaunamo šalje mokama dievams duoklė. Iš visų dangaus, žemės, jūros ir kalnų gėrybių didelė dalis aukojama dievams. Geriausia karės laimikio dalis priklauso jiems. Kas metas aukojama jauni kaimenų gyvuliai. Priegtam nėra daroma skirtumo tarp visokių gyvulių rūšių. Aukojama be skirtumo ir laukiniai ir naminiai gyvuliai ir visoki paukščiai, o teipgi žuvys, daržovės, medus ir sviestas; tikait auka turi būti be jokios dėmės. Gyvuliai su kuniskomis kliautimis yra aukotinais tik prie antracilinių pamaldinių veiksmų. Aukojama gyvuliai vyriškos lyties, moteriškos gi lyties vartojama tik prie apvalomųjų apėgų. Kruvinuose aukojimuose žymė rė lošia suoprotis apie atsipirkimą prasmėje perprašymo užsirusčiusių dievų. Auka turi apvalomą galybę; todėl jokiš žavėjimas nėra daromas be aukos. Apie žmonių aukojimų būvimą parašuose nėra jokių nurodymų. "Paveikslai, ant kurių matyta žmogiškos aukos, arba apipiaustymo apėiga, matomai, greičiau turi mytologiską prasmę. Žmogiški Adramelecho ir Anammelecho Sefarvaine (Sippare) aukojimai reikia skaityti finikiškai įtekmei. Bet žmonės buvo aukojami apraudojant numirėlius. Ar šitas aukojimas turėjo koki nors susirišimą su tankiai minimu aukojimu numirėlių atminčiai, atsibuvančiu su raudžių ir šermentinės muzikos dalyvavime, tai aiskii nurodymų nėra. Asurbanipalas pasakoja apie vieną tokią atmintinę cėfemoniją: "Ilikusis žmones gyvus iskapojau į šmotus ties kolešašiška buliaus stovyla, kur buvo užmestas mano sentėvis Sanehirib, aukai jo atmintin". Lavonai jų buvo išnėsti sudėtimui žverims. Ypatingai sanprotavimai apie apvalymus ir apvalomasias aukas ankštai yra suristi su magiškais suopročiais (žr. sk. 38).

36. SVIETO SUTVĖRIMAS IR TVANAS. — KOSMOGONIJA.

Nusistatymo raitai. Jensen. Die Kosmogonie der Babylonier (1894 m.); Luekas. Kosmogonien der alten Voelker (1892 m.). Vertinai sakmės apie svieto sutvėrimą pas Jenseną jo Kosmogonijoje, pas Zimmerna, Schoepfung und Chaos Gunkello (1895 m.); Dillitseh. Das babilonische Weltchoepfungsepos (1896 m.). Vertinai sakmės apie tvaną: Hauptmann-Schrader. Keitinschriften und das alte Testament (1883).

Babilioniskoji sakmė apie svieto sutvėrimą yra saulinių mytu babilioniskojo vietinio dievo Marduko garbei. Babiliono valdovas Marduk sulgy vjenbalsio dievų nutarimo tampa karaliumi dievų sviete; jam įduodama likimo lentelės dovanų už pergalejimą slibino ir, svieto sutvėrimui pirmą kartą danguje yra švenčiama jam pašvęsta šventė Camkuku. Todėl ir pasakojimas apie sutvėrimą užsibaigia didžiausiu Marduko išgyrimu. Jisai parodytas jame kaip pavasarinės saulės dievas, narsiai išėnas tvėrimo rytmetyje iš pirmapradinio chaoso ir padarąs sviatą iš šeruoto slibino kūno daly. Išlikę nuotraukos sudėta pavidale eilių ir posmų. Anu, Bei ir Ea, padaro didžiųjų augstesnę trejybę, kadangi jų protėviai, išskiriant Ansarą tolesniame veikmės traukyje, pasitraukia į šalį. Pirmutiniai dievai iš pirmapradinio chaoso ieseina poromis, matomai išsidalinę lytimis. Pasakojimo pagrindu padėta aiskiai išreikšti kosmogoniški ir astrališki sanprotavimai.

Myto turinys yra toksai: Iš pačių pradžių nebuvo nė dangaus, nė žemės ir nė vieno dievų, buvo vandenyno vandenys, sujungti su abela motina Tiamat; pirmapradinė jūra pavidale pirmapradinio chaoso. Paskui pasirodo pirmutinė dievų pora: Lachmu ir Lachamu; po jų, praleidus ilgą laiką, antra pora: Ansar ir Kisar; dangiška (vyriška) ir žemiška (moteriška) pradžia. Nuo jų pacina kiti dievai,

(Toliau bus).

RETEŽIS.

Apysakėlė iš lietuvių amerikiečių gyvenimo.

Parašė ŠLIBURIS.

Tramvajus užė, o iš ratų liejosi plačios mėlynos elektrinės kibirkštys; jos taip kaip vandeninė liepsna — plytki į langus ir visur. Palionė da neseniai buvo atvykusi iš Lietuvos, tai jai taip važiuoti buvo naujiena. Pilypas, šale sėdėdamas, tankiai žvelgė į Palionę ir manė apie besiančio šeimyniško gyvenimo laimę. Iš dainų jis žinojo, kad žmonės neapsivedę esti laimingesni, tačiau jis ir tai netikėjo ir pasirijęs buvo tai ištirti....

Palionė atsigręžė į Pilypą ir, rodydama linksma minią, tarė:

- Ar toli da tas gojus?
- Ar jau nubodo?
- O ne....
- Visai jau netoli.

Neilgai važiuvus pasimatė žaliai nuparvoti gojaus vartai, ant kurių viršaus stovėjo gipsinė gausybės deivė. Ji pylė iš savo rago gilių žiedus. Ant galvos ji turėjo vainiką su parašu: "Liberty".

Žali medžių lapai taip gražiai viršum takų suklostė, jog nei menkiausias saulės spindulėlis nepasiekė vaikščiojančius; jie truputį siurvėjo nuo šilto vėjalio puselelėjimų.

- Tokį mišką matėte sapnyje?
- Neatsimenu....
- Ar patinka tas gojus?....
- Labai patinka.
- Ar jums Lietuvoje buvo linksniau, ar čia?

— Lietuvoje.
— Kodėl?
— Ten mano mylima šalis, užtai ir gražiausia ir aš niekur kitos tokios nerasiu.

Valandėlė nutilo. Eidami žiūrėjo į fontaną, mėtantį iš vidurio didelės duobos į augstą vandens srautus, šalia kurių matėsi laumės juostas spalvos. Vėjas tas fontano parvėjos miglas šliejo tai į vieną, tai į kitą pusę ir nuo to atrodė, tarsi kas šilkinis kaspinus po orą draikytų.

— Lakunų čia nematyt, nei giestant nesigirdi....

— Kad ir yra kokis, tai atrodo sunykes, nusimines ir kada-nkada nuobodžiai čirškia.

— Kasžin kodėl taip?

— Nežinau. Matykite, čia ir žmonės atrodė, tarsi but nevalgę, arba turtus praradę.

Gojuje žolė buvo trumpai nupiauta, medžiai visai savotiški ir nepanašūs į Lietuvos girių medžius. Keliai, tarsi pilkos išsiraite juostos, buvo nupliti smulkiais žvirgždais, ant kurių be pertraukio teršė orą dvokianti automobilių dūmai. Automobiliuose sėdėjo riebus, gražiai pasipuošę vyrai ir žandus nusiparvę moteris. Vaikščiojimų takai taipgi buvo nugręsti pilkomis žvirgždinėmis plytomis, kuriomis vaikščiojo vyrai žmonės. Vieni, vaikinai su merginomis greta, kiti vyrai su vyrais, tretai vaikščiojo būriais. Visas gojus buvo pripildytas visokių spalvų ir tautų žmogystės.

Jiedu pasisuko į kairę pusę, paėjo prie plačiai išsiskojusio medžio ir atsisėdo ant sėdynės, į pavėsį.

Aplinkui jie matė taipgi daug sėdynių, ant kurių sėdėjo žmonės ir šnekęsiai. Pilypas pažvelgė į šale sėdinčią merginą ir, perimtas meile, sukuždėjo:

— Dievaitė!....

Mergina truputį paraudo, linksmai nusišypojo ir žiūrėdama savo jaunikačiui į veidą atsiliepė:

— Per brangius žodžius minite....

— Atleiskite, kad brangesnių nemoku pasakyti....

— Esmiu prastų tėvų duktė, o jūs mane taip mylite.... Aš to neverta!

— Kam taip šnekt! Ar jūs vieną žmogų žemu, o kitą augstą matote?

— Man taip rodo....

Jis pažvelgė į ją.

— Jūs mažą daug brangesnė už deimantus....

To negana, — Jūs mažą esate antro saulė!....

Myliu jus be galo ir krasto....

— Esmiu dūlo laiminga.

Nuo vaikų pusės girdėjosi storas triubų balsas taip, jog rodėsi, tarsi kažk draskytų orą ir burtų sujudinčius jausmus; kartais vėl pasigirdavo ploni, švelnesni garsai; arba jie visi susilieję į vieną melodiją, taip, jog drauge darė smagius, linksnius ir drauge sunkius ir liudnus įspūdžius.

— Ar galima nueiti ten kur žaidžia?

— Ar norite?

— Labai noriu.

Pasikėlė abu nuo sėdynės ir ėjo link žaidžiančių. Salimais stovėjo didelis, apdulkėjęs paminklas su didele vyro stovyla; ant stovylos ausies tupejo žvirblis, o už apykaklės matėsi jo guštos žymė; žemiaus matėsi parašas "Columbus".

— Tas vyras pirmas atplaukė į šitą šalį.

— Pirmas? — ji nusitebėjo, ir atsisukus atydziai pažvelgė į stabą.

Tarp dviejų cilių, plačiai susiklostusių medžių, tysojo platus, raiboms plytomis išklotas kelias, kuriuonai palengva, besizvalgydami jiedu žengė. Nors tokia vieta galėjo būti linksma, tačiau buvo visai kitaip. Kiekvienas, ta-

rytum linksminantis reginys darė kokią tai gaudinčią tolimos tėvynės atmintį.

— Mą nyku čia ir gana.... — Palionė pratarė.

— Čia visiems, turbūt, nyku.

— Kiti gal linksmi.

— Mažai tokių; ypatingai darbininkai neišrodo linksmais.

Nutilo. Eidami žiūrėjo į tuščią, pilkai melsvą toli, kuris sviro už kalno į žaliuojantį mišką. Pilypas atsigręžęs tarė:

— Gal manote apie moti?....

Palionė lupose sumizgo žodis ir ant veido pasirodė sumišimo ženklai, bet greitai ji atsi-peikėjo ir arė:

— Ką gi manysiu apie moti? Juk žinau, kad ją negreit, o gal ir visai nepamatysiu.

Iš Palionės akių išsiritė dvi žibantios asaros. Tačiau ji tą norėdama paslėpti, greitai tarė:

— Mą ir čia gerai....

— Žinoma.

— Budavo ir Lietuvoje vargas, be galo vargas....

— Tai žinoma — pasityčiojančiu balsu pritarė Pilypas.

Mergina tą suprato ir ramiai pradėjo šne-kėti:

— Kaip jūs manote? Mane išleido pas žmones tarnauti, kada turėjau da tik aštuonis metus!

— Tai žinoma.

— Jums šposai!!

— O, ne! Aš pritariu.

— Kas aš buvau tąsyk per gyvastis! O visi siuntinėjo, kur kam prireikėjo....

— Žinoma, buvate piemenė.

— Visokia buvau.

— Tai žinoma.

Ji sulaukė kvapą ir atydziai pažvelgė į šale einantį Pilypą.

— Mylimoji! Malonėkite but rami, o var-gai — visi į šalį!

Jis į ją žiūrėdamas, ranka pabloskė į šalį vargus.

Ant jos veido pasirodė gyvas nusišypoji-mas. Vienintelis jos laimės spindulys buvo į ją mylintis jaunikačias. Nuo verkimo apraso-jusioms akimis juokėsi išgirdus ją suraminan-čius žodžius.

— Brangusis! — ji tarė. — Jūs esate ma-no laimė ir džiaugsmas! Kad ne jūs, mą pa-saulis būtų juodas, kaip tamsi naktis....

— Ir supuvęs, kaip pialaus?

— Taip, tikrai.

Pilypui, per jautrią, vyrišką širdį nubėgo eilė džiaugsmingų siurpulių ir jis, paėmęs my-limosios ranką, suspaudė ir sušneko:

— Didžiojuosi tuomi, kad mane mylite.

— Mano laimė!

Naujas, į apielinkę besisukleiziantis, triubų aidas pertraukė jų mintis ir užmigdė jų vė-lę.... Kaip stojant ant kranto jurių matosi begalinis su dangaus kraštu besibučiuojan-tis jurių plotas, kuris supasi, putoja, juokiasi, šnabžda kokias tai paslaptis, taip sužavėjanti galinga muzikos melodija, išpynus į žoles ir medžių šakas, suposi, štorai kvatojo arba plo-nai šnabždėjo jausmingas širdies paslaptis....

Nutilo.

Apie tribunolą buvo ištaisytos eilės sėdy-nių, kuriose sėdėjo apie į porą tukstančių žmo-nių. Pabaigus gražią melodiją visi su užsi-degimu plojo delnais.

Publikai labiausiai patiko kariška giesmė; tą giesmę žaidžiant jos akyse galima buvo už-tėmyt nepaprastą susijudinimą.

— O ką?

— Niekio sau....

— Ar ne linksma?

— Žinoma....

Palionė apsižvalgė ir tarė:

— Labai noriu gerti.

— Tai einame į ten....

Jiedu pasikėlė nuo sėdynės ir paėjo nuo kalnuko žemyn, ėjo nedidelio ežero krantu iki vandens. Tyras, kaip kristolas vanduo, bėgo iš akmeninio liuto nasrų, o apie jį grūdosi burys žmonių, norinčių gerti. Pilypas papol-vė ant retežio pirakintą kausą ir, prileides vandens, padavė Palionei gerti; paskui pats atsigėrė. Atsigėrę jiedu nuėjo į uksmą, kur bėgo upelis ir medžiai buvo susiklęstę taip, kad vistik matėsi viršų nedidelis dangaus skliauto sklypelis.

— Papasakokit mą ką.

— Ir ką?

— Pameluokite....

— Pliuskiau! — ji atsakė; — Liepia me-luoti!

— Tai pasakokit, kaip gyvenote Lietuvoje.

— Ir vėl.

Jiedu sėdėjo ant žaliai nuparvuto suolo, stovinčio palei augstą, storą medį. Prieš juo-du visai netoli rikiši į pakalnę per žvirgždus skleistus šaltinio vanduo. Tokia vieta, tarsi ir buvo paskirta, kad jiedu galėtų laisvai kal-bėti apie meilę. Pilypas pasakojo, kad jam niekada neatsitikę matyt merginą, kuri but taip visame patikusi, kaip Palionė. Palionė buvo graži, ramus budo ir mandagi; taipgi ji turėjo gražų balsą ir mokėjo dainuoti daug gražių lietuviškų dainų; užtai Pilypas ir my-lėjo ją. Kada jis šnekojo jai į ausį apie jos gražumą, ji jautėsi labai laiminga. Ant galo ji parodė savo nusišypojamą ir prašneko:

— Mą gerai....

Iš užkalnio, ant garinio dviračio, — ša-ša-ša! — atėjo policistas ir prie jų sustojo....

Jiedu nors nusigandę, bet stengėsi savo įspūdį paslėpti. Policistas atšiaus vėl sėdo ir nu-vaziavo.

— Ko jis dabar? — paklausė Palionė.

— Mat yra užgimta....

— Kas?

— Suprantate....

— Nesuprantu....

— Matykite! — atsiliepė Pilypas tiesiai žiūrėdamas merginai į akis — čia graži vieta, todėl kad nesergėtu, tai visaip galėtų pasi-taikyti.

— Nesuprantu.

— Ne, ne, ne ir ne!

Bešnekanč, vakarų pusėje pradėjo griauti griautinis; juodas debesys pleikė į viršų savo skiauterį, per kurią retkarčiais raitėsi žaibai, tarsi nutranktos instrumento stygos. Gojus pradėjo šniokšti ir tas privertė juodu skubin-tis namų link.

— Baugu! — tarė Palionė.

— Visai ne.

— Tai, keistas!

— Visai nekeistas.

— Taigi, ar jūs nebijote?

— Ne; o jūs?

— Kam da klausti?....

Beinanč tramvajaus link, padangė visai apsiminkė, pasidarė tamsu, tik retkarčiais ug-ninė, mėlyna žaibo liepsna pertraukė tamsu-mą. Žmonių eilės visais takais bėgo pasislėpti nuo lietaus.

Palionė persižegnojo.

— Ką darote?

— Ar bene užginta?

— Nėgraž!

— Mą vistiek.

— Vistiek! Čia žmonės stovi ant aug-s tesnio laipsnio, todėl netinka bėgti kur žegnotis.

— Lyg tie žmonės Dievo nepažįsta.

— Bet jie Dievą atskiria nuo griautinio.

Turite jūs matyti, kad čia perkunas vietoje arklio pakinkytas ir veža vežimus.

— Ee, jūs atbulai šnekatė.

— Silpnadvasė!....

— Vadinkite mane visaip, bet aš taip dary-siu, kaip mane mama išmokino.

Pilypas buvo jau prasilavinęs vaikinai ir todėl jis netikėjo į visokias Dievo rustybes, ta-čiaus jis nenorėjo gilei įžeisti merginos jausmus; jis stengėsi guodoti tą, ką ji laikė šventu. Eidamas jis sumanė, nusišypojo sau vienas, ir sušneko:

— Tai kasžin ir nuodėmė bučiuotis su mergina?....

— Žinoma.

— Jūs tiek sykų bučiuotė.

— Kad myliu.

— Tai galima?....

Ji pečius patraukė ir atsakė:

— Aš nežinau.

Žaibas debesį perpiovė, griautinis sugrio-vė ir pradėjo platūs lietaus lašai kristi. Mer-ginos ir moteris, klegėdamos, lipo į tramvajų. Pasidarė tamsu.

Tramvajus, uždamas, pradėjo važiuoti. Lietaus platūs šmorai su vėju pradėjo piltis kaip iš viedro.

— Jeigu jau dabar laimingi ištruksim, tai ir visados busime laimingi....

— Skėsimė!.... — Pilypas nusiuko, ma-tydamas tame tuščią moterišką baugumą.

Nors jis turėjo "aukštesnį supratimą", ta-čiaus sunku buvo ją pertikrint.

Parvaziavo jiedu namo.

Pilypas nusiųpė nuo kepurės lietaus la-sus ir atsisėdo. Langai buvo visi uždaryti. Šeimininkė sėdėjo prie stalo ir mąstė; prieša-kiniam kambaryje sėdėjo šeimininkas Tadas, ir įnamis Jackus; visi jie balsiai šnekojo ir retkarčiais juokėsi.

Pilypas užsimastė....

— Ko nusiminėte?

— Taip sau.... Aš juk nenus....

— Kaipgi nenusimins?

— Eisiu nam.

— Kodėl taip skubintis?....

Jis paėmė merginos ranką, suspaudė ir žiūrėdamas į ją akis, patyloms sukuždėjo:

— Kiek laimės, kada matau jus....

— Jūs mažą širdį pripildėte tokių brangių žo-džių, tai aš nei užmigti negalėsiu....

Atsiveikino jis su namiškiais ir, Palionės lydimas, išėjo namo. Priemonioje, apkabinę vienas kitą, prispaudė prie savęs, nutilo ir kel-is syk saldžiai pasibučiavo. Ant galo Pil-pas tarė:

— Eisiu.

— Negerai, kad turime skirtis....

— Taip, žinoma, bet ką padaryti?....

— Pasiilgsiu jį labai....

— Aš ir gi šapnuosiu apie jus....

— Da pabūk!.... — tarė nekantriai į jį žiūrėdama Palionė.

Nutilo.

— Sudie....

— Daug laimės!....

Persyskyrė ir išėjo. Mergina da pažiūrėjo duris pravėrus; jos mintis sekė paskui jį, nes ji buvo paukavusi jam savo jauną, mylinčią širdį.... Rišo juos nematomas retežis taip, kad jiedu nematydami vienas kito jautė koki-tai nepaprastą traukimą, tarsi retežiu būtų su-lyngti. Jų dvi minties gijos pynė vieną, ilgą, pilną laimės gyvenimą. Prieš juos stovėjo gy-venimas, kaip laivas, besirengiantis keliauti į antrą jurių pusę, kuomet ekonomijos bangos užė ir putojo norėdamos viduryje jurių pra-ryti jų laivą.... Vietoje nuo baimės virpė,

jų širdis buvo linksmos ir svajojo apie meilę....

Žmonės, pamatę, kaip Pilypas su Palione vaikščiojo ir draugiškai kalbėjosi, pradėjo šne-kėti, kad jiedu padarys jungtuves. Nors tai nebutų didelis ir įspudingas atsitikimas, ta-čiaus lietuviams buvo smagu kalbėti apie no-rinčias šusėti ir porą ypatais. Suėję merginos Palionei sakė:

— Girdėjome, tamsta vestuves rengi?....

— Kas sakė?

— Mes matėme tamstą su vaiku vaikš-čiojant.

— Tai ką tas reiškia?

— Tai visgi reiškia ką nors....

— Na, tai kas?

— Bėne jis tave ves?

— Tai kas, jeigu ir nevėstų!

— Paikš! Tu jį pamesk, nes kaip jis tave pames — bus gėda.

— Jau jūs nesirupinkite!

Tie žodžiai Palionei gilei smigo į širdį ir ji manė apie tai, kad tik greičiau pamatyti sa-vo jaunikačią ir atgaivinti sužeistus jausmus.

Pas Pilypą vakare atėjo senė pažįstamas draugas — Morkus. Su Morkum Pilypas la-bai sutikdavo; jiedu da Lietuvoje budami draugavo. Morkus mokėjo žaisti ant smui-ko, o Pilypas turėjo "gražų balsą" ir labiau už viską mėgo dainuoti, tas juos ir rišo. Mor-kus, įėjęs, padavė Pilypui ranką ir su užsi-degimu sušuko:

— Vestuves dirbi?

— Niekio apie tai nežinau, net ir sapnuoti neprisiejo....

— Ir ką gi gintis! Juk mačiau su mergina besivadžiojant.

— O ką? Kaip atrodo?

— Taip save nusizėmini!

— Kodėl?

— Pritoji tokią prastą mergą!

— Kodėl prasta?

— Bet graži.

— Tas visai menkas daiktas.

— Ir kame gi pas.ją matai taip daug pra-stumo?

Morkus tyliai pažvelgė į Pilypą; Pilypo veide galima buvo išskaityti senų atsiminimų ženklus. Morkus atsisėgė viršutinį balakano knypkį ir tarė:

— Ji neisilavinus.

— Jauna da....

— Tai ką?

— Aš ją taip kaip šiltą vaską, kuo no-rėsiu, tuomi padarysiu.

— Gal trupės tas tavo vaškas....

— Iš to tyro grumulo padarysiu angelą....

— Neapsirik!

— Mėginsiu....

Morkus nutilo. Išsime iš kišenės cigarą, užsidėgė ir traukė, leisdamas dūmus. Lei-džiamai dūmai raitėsi visokiais vingiais, tarsi minties plenai, piešiami apt lakšto. Po valan-dėlės Morkus atsikvėpė ir pasakė:

— Juk apsivedusiam vargas.

— Žinoma, — pritarė Pilypas

mažiausio reikalingo lošimui atėjimo, — tai ne jo „paaukimas“. Jeigu kas šį perstatymą sudarė, tai ta padarė p. Kazenaukas, niekas daugiau. Ant jo veido nebuvę jūturima jokis paisyimas, jokis atėjimas, buvo tartum mumijs; pasijudindami toki neatvargę ir netaktiški! Toki dalykai, kaip rankos ir kisenius įsikimimas, akių ir galvos bijojimas pakelti, kloniojimas užsigrūžęs užpakaliu ir publika, ištarimas žodžių be jokios intonacijos, yra neatsitaisiusi scenai praskaitymais. M. Montvilutė pasiūlė turinti scenai reikalingus atėjimus; jos ir elgimasis ir judėjimai, nors ne gana drąsus, bet gerai tinkanti; pas ją nesimatė nei aktorijos dvasios. Jeigu kalbėsime apie Kalvačiūtę ir P. Moskie-
nę, tai tiek galima bus pasakyti: šios dvi moterys pasirodė mūsų scenos žvaigždėmis. Jų lošimas buvo artistiškas, žavintis, pilnas jautimo ir drąsos. Labai linkėtina, kad šios dvi moterys mūsų sceną niekuomet neapleis. Moterys, nors toli ne visos, bet abeja, yra geresni aktoriai negu vyrai. Tai dauguma stengiasi išsiskirti, jog jos, abeja, daugiau jausmais, negu protavimu gyvena, todėl jų jausmai labiau išsivystę kaip vyru, kas joms pagelbi lošimą atjausti lengviau kaip vyrams. Nors tepti svietė yra, bet mes ant savo scenos moterų mažiausiai turime; jeigu kuomi mūsų teatrališkos grupės guodžiasi, tai trūkumų moterų, tātai šios dvi gabiosios moterys lai pasigali mūsų scenos, ir jį savo pastangomis pakelia. K. Drankelis atlošė savo rolę visiška protingai. Jis lošimui yra tinkantis ir gali nemazai atsižymėti. Jam šį kart mažumą užkėnė neganėtinai rolių išimokimimas, nes darė berikalingas pauzas. Vitkevičia, sulginant, nebologausiai lošė; jis buvo net perdug drąsus ir darė ne visada reikalingus krutėjimus; jam truputį kenkia stengimasis nu-
duoti daugias, kap atjausti. I. Stogis, nors jo buvo gana trumpla rolė, atlošė visai sumaniai. Kiti mažesnę rolių atlošė neperblo-
gai, iš jų reikia pažymėti J. Bura-
gą.

Tarpakūiose p. Petrauskas žaidė vargonais, Gailla, jog perstatymą, nors jis buvo tikrai geru perstatymu, susirinko labai mažai žmonių; buvo lytingas vakaras, nors tas važiuojantiems nedaug galėjo užkėnti, bet kad pas lietuvių ir gražioje dienoje neperdaugiasiai susirenkama, tai šio-kia-tokia priežastis ir visai užkėnta.

„Lit.“ reporteris.

ATYDAI DRAUGIJŲ ANT TOWN OF LAKE.

Turiu už garbę pranešti visoms ant Town of Lake draugijoms, kurios prisidėjo ir mano prisidėti prie apvaikšiojimo XXV jubilėi-
nio seimo S. L. A., kad apvaikš-
čiojimas prasidės 12 val., nedėlio, 5 d. berželio nuo 46 ir Paulina gatvių.

Taigi garbios Town of Lake draugijos malonėkite pributi ant laiko į šią vietą. Iš čia po vadovystę divizijos maršalkos eismine iki Bridgeport, kur turės susirinkti kitos divizijos iš visų miesto dalių. Iš ten maršuosime iki galutinės vietos.

Godotini atstovai, kurie esate įgalioti nuo draugijų atkreipti atydą ant sekantių permainų: mes buvome nutarę važiuoti karais, bet tas pasirodė neatsakanti, nes pasidarys didelė betvarkė, kadangi po vieną nuvažiuos sunku bus su-
rasti savo draugiją ir ardyt tvarką. Dėlto praneškite, kaip galima greičiau savo nariams apie šitas per-
mainas.

Tos draugijos, kurios dar neprisidėjo ar dėl negavimo už-
kvietimo, ar dėl kitos priežasties, malonėkite atkreipti atydą, kad šitas apvaikšiojimas yra neapsa-
komai svarbus visiems lietuviams. Dar iki šiol mažai kas žino apie lietuvių: visur lietuvių laikė len-
ku ar rusu. Šitas apvaikšiojimas duos žinoti visai Amerikai, kad yra pasaulyje lietuvių. Juo skait-
lingiau dalyvausime apvaikšiojime, tuo labiau atkreipsime mūsų link akis svetimaučių.

S. Markunas.

LAIVAKORČIŲ PIRKĖJAMS PERSEGEJIMAS.

Norėdami pirkti savo pažįstamiems laivako-
rčiams, visada žiūrėkite pas ką per-

katė ir kokią ją išperkate, nes po-
laikui nemažai turėsite vargo ir
nnostolius. Jeigu perki laivakor-
čias koki agentui, tai jį neatiduok
ant jo valios, bet išpirkęs, ją ver-
čiaus pats atsiimti ir nusikyti savo
giminei i Lietuvą; tada bent ma-
tysis, kokią laivakorčę nusipirkai.
Štai neperseniai du atsitikimai.
Vienas So. Chicagoje lietuvių, o
kitas, rodosi, vakarinėje Chicago
dalyje, vietoje pas istikimus, tik-
rus agentus nusipirkti laivakorčę,
pirko pas netikrus, teip sakant
agentų-agentų-agentus, kurie je-
gu ir turi koki agentystę, tai vien
kokių žydiškos kompanijos turin-
čių du-tris laivus; jeigu gauna lai-
vakorčę reikalavimą, tai važiuoja
ją išpirkti pas tikrąjį agentą, arba
į miestą, i žydiškos kompanijos ofi-
są. Tas būtų nieko blogo, jeigu
toks trečios eilės agentas nesikriaus-
tų laivakorčę pirkėjų. Bet čia
turiu du atsitikimus, kur pirkėjai
buvo tikrai nusikriaustais. Mat lai-
vų kompanijos yra susivieniję i
trustą, arba kitaip vadinant — kon-
ferenciją. Jeigu kokia menka, ar
kokia ten nebuk, kompanija i tą
konferenciją nepriguli, tai sis lai-
vų kompanijų susivienijimas ją
atmeta ir stengiasi neleisti jai da-
ryti „biznį“. Visų tų kompanijų
atstovai randasi, paveidžiam, Prusi-
joje, Eitkunose, Tilžėje. Jeigu
žmogus nori važiuoti neprigulin-
čios i konferenciją kompanijos li-
nija, tai tie agentai turi pilną galę
tą žmogų sugrąžinti su valdžios
pagelba atgal i Maskoliją, jeigu
jis nepirks kitą laivakorčę. Tokia
linija turintis laivakorčę turi va-
žiuoti per Lenkiją, Austriją i Svei-
cariją i Rotterdamą, nes per Vo-
kietiją juos neperleidžia. Vienas
žmogelis pirkto laivakorčę savo mo-
tereį pas tula gana atsižymėjusi
savo prigavystėmis agentpalaikį.
Žmogus reikalavo Red Star linijos,
bet kadangi tokia linija gaunama
tikrai pas antros eilės agentus ir
su nemaža paranka, tai tas agent-
palaikis jam, vieton reikalaujamos,
pardavė kokią kitą liniją, neprigui-
linčią i konferenciją, kuri savo lai-
vakorčę stengiasi įbrukti į koki-
kam vertėviliui. Toks agentpa-
laikis nenorėjo sakyti, jog reika-
laujamos linijos neturi, ir bijojosi
sakyti, jog su jo parduota laiva-
korčę reikia važiuoti per Austriją,
nes žmogus tokią būtų nepirkęs.
Todel jis užtikrino, kaip žmogus
reikia, jog išperka kelią iš Eit-
kunų iki Chicago. Po nekuriu
laikui moteris išsirengė važiuoti;
nuvažiuo i Eitkunus ir ten paty-
rė, jog ją toliaus neleidžia, nes ne-
turi reikalingos laivakorčės. Ji
turėdama vieną laivakorčę, kitą
pirkti nenorėjo, arba neturėjo ku-
mi, todėl ją sugrąžino atgal. Ant
Maskolijos rubežiaus jos visus
daiktus valdžia paėmė, reikalauda-
ma maito, o tą neužmokant, daiktai
visai valdžiai pateko, tai yra ji
juos sukonservavo. Ją pačią gė-
„etapu“ parvartė atgal i jos tėviš-
kę. Teippat atsitiko su vienu žmo-
gumi esančiu pietinėje Chicagoje.
Jis irgi, matomai, tokią jau laiva-
korčę išpirko savo moterčiai, kuri,
jeigu nebūtų pirkusi Prusuose nau-
ją laivakorčę tai ir ji būtų tapusi
sugrąžinta. Todel saugokitės to-
kių agentų.

Čia paduodu sursą laivakorčių
kompanijų, su kurių laivakorčėmis
emigrantai gali be stabdymo va-
žiuoti tiesiai per Prusų i Ame-
riką: 1) Holland-American Linija,
2) North German Lloyd Linija,
3) North German Lloyd Express
Linija, 4) Hamburg-American Li-
nija, 5) Red Star Linija, 6) Ca-
nadian Pacific R. R. Linija. Že-
mianius paduodu linijas, kuriomis
davežama mažesniais laivais i An-
gliją, o iš ten didžiausiais laivais
i Ameriką: 1) Anchor Linija, 2)
Cunard Linija, 3) Dominion Linija,
4) White Star Linija, 5) Ameri-
can Linija. Kas važiuoja su pa-
športu, tai gali i laivą sėsti Liepo-
juje ir plaukti sekantiomis linijo-
mis: 1) Anchor Linija, 2) ir 3)
Cunard Linija, 4) Dominion Li-
nija, 5) White Star Linija, 6) Ame-
rican Linija, 7) Russian-American
Linija.

Sios visos linijos yra konferen-
cijoje ir jų agentai yra su kaučio-
mis. Šių linijų agenturą mažesni
agentai visai negali gauti, nes je-
gu visi gautų, tai kompanijų agen-
tai neturėtų pakaktinio uždabio.
Tų linijų atstovai arba didieji
agentai randasi kiekviename dides-
niame mieste po vieną, ir jiems lei-
da turėti apbružiuotas skiautes

mažesnių agentų. Dar „mažesni“
agentai, gavę reikalavimus, laiva-
korčes išperka pas tikruosius agen-
tus.

Žinoma, gyventi nori kiekvienas,
todel šio praserėjimo tikslu nėra
atkalbinėjimas pirkti laivakorčes
pas šioj ar toj agentą, bet para-
ginimas pasisaugoti apgavikų. Čia
Chicagoje žinau kelis mažesnius
agentus, kurie niekada nei vieną
neapgaus: kur jis gaus tą laiva-
korčę ten, bet jis išpirks teisingą
laivakorčę ir tikrai pasakys per
kur reikia važiuoti. Tų agentų,
kaipo žmonių teisingų privalo
pats pirkėjas patirti, nes ne čia
vieta juos išsiskaityti.

„Lit.“ reporteris.

Žiemineje Chicago dalyje iki
siolei kriauciu darbai gana menkai
ejo, bet vėlesniame laike jau pa-
mažu pradeda gerintis.

„Aušros“ draugija nuskryrė p.
Sileiką, Chicago Dailės Instituto
mokinį, vadžioti norinčius aplan-
dyti Dailės Muziejų galerijas, pa-
minėti muziejų ir aiškinti apie
ten esančių paveikslų ir skulptūrų
vertę ir jų istorijas ir šiep abelnai
apie dailę.

Dr. Rutkanskas nuskirtas va-
žioti žmones po Field Muziejų,
Jackson parke.

15 d. gegužio, nedėlioje per pa-
mokslą kun. Ambrozaitis, Aušros
Vartų bažnyčios klebonas, užsėkė
draugijų viršininkams susi-
rinkti i bažnytinę svetainę apsar-
styti draugijų dalyvavimo jubi-
leiniame S. L. A. seimo apvaikš-
čiojime. Susirinkimas buvo ap-
skelbtas 18 d. gegužio vakare, ta-
čiau minėtame laike veik niekas
iš viršininkų nepribuvo, išskyrant
D. L. K. Algirdo Karevių drau-
gijos viršininką. Kitų draugijų
viršininkai gal nesurinkė dėl bai-
mės kometos, nes tą dieną ji ža-
dėjusi „užgriuti“.

Tuomi dalyku ypač privalo da-
giausiai rūpintis 109 S. L. A. ku-
pa, bet toje visai nieko nesirupina
ir nesidarbuoja.

Ateinančioje nedėlioje, 29 d. ge-
gužio, bus p. Petrausko mokinio
koncertas, Hull House Theatre.

PROGRAMAS KONCERTO
LIETUVISKOS KONSERVA-
TORIJOS MOKINIŲ.

Pradžia 7 v. vakare, 29 d. ge-
gužio, 1910 m., Hull House teatre.

I.

1. March Gurlitt.
Pianus solo, Algirdas Graičiūnukas.

2. Golden Stars, Gavote, W. Popp.
Pianus solo, Megė Montvilutė.

3. Vakarinė daina St. Moniusko.
Padainuos Petronė Kriščiūnūtė.

4. Menuet iš opr. „Don Juan“
..... Mozart.
Pianus solo A. Zimontas.

5. a) „Abendlied“ Krogman,
b) March „Der Kleine Soldat“
..... Krogman.
Smuiku pagriež Zosė Olševskūtė.
Akompanuoja Antanas Olševskutis.

6. „Mano laivas“ M. Petrauskas.
Padainuos Mikas Dudas.

7. a) Sonatine, op. 36, No. 1,
Alegro, Andante, Vivace
..... M. Clementi.
b) Mazurka, op. 7, No. 1,
..... F. Chopin.
Pianus solo Antanas Olševskutis.

8. Abendlied R. Schumann.
Smuiku pagriež Pran. Kuzmarskis.

9. a) „Kaitink šviesi saulute“
..... M. Petrauskas.
b) „Nuozni mergina“
..... St. Moniusko.
Padainuos Ona Balsaičiūtė.

10. a) Serenade „Unter Liebchens
Fenster“ G. Lange.
b) Unter Doppelten Adler
March J. Wagner.
Pianus solo, Vytaut. Graičiūnukas.

11. a) „Gypsy Song“, iš op. „Car-
men“ J. Bizet.
b) „Dievačiai, dievuliai“ iš
melodroms „Birute“
..... M. Petrauskas.
Padainuos Malvina Horodeckitė.

12. a) Ave Maria Ch. Gounod.
b) „Serenade d'amour“ F. Blon.
Smuiku pagriež Vincas Bigelis.

13. b) „Laivynė“ Ch. Gounod.

a) „Torna“ Denza.
Padainuos Mikas Strumskis.

14. a) Sonate Pathetique, op. 13.
Grave, Molto allegro e con
brio, Grave-Tempo primo
..... L. Beethoven.
b) Grotesque, March, op. 32.
..... Ch. Sinding.
Pianus solo, Ernestas Damijonaitis.

15. a) Aria iš opr. „Rigoletto“
„Caro nome“ G. Verdi.
b) „Kada atsisbus mes Tėvyne“
..... (Iš poemos „Jaunoji Lietuva“
Mairionio) M. Petrauskas.
Padainuos Marė Jakševičiūtė.

Akompanuoja istisai savimi
mokiniam Mikas Petrauskas.

Lithuania skaitykla. Pereitą su-
batą vėl išnašo atsidarė „Lithua-
nia“ skaitykla ir knygnas. Ly-
giai septyniose vakare, tuojaus po
atidarymų skaityklos durų, už-
plaukė pirma banga reguliariųjų
skaityklos lankytojų ir pripildė ne-
didelį skaityklos kambarėlį. Nuo
7 iki 10 val. vakare, visą laiką kam-
barys buvo net prisikimęs besi-
ten esančių paveikslų ir skulptūrų
vertę ir jų istorijas ir šiep abelnai
apie dailę.

Tame koncerte nedalyvaus vien iš-
lavinti pilnai artistai, bet netame ir
jeto mokyklos buti šiekiniai, kad ro-
dyt visuomeni jau pilnai subrendu-
sius artistas. Čia pervedama gi vi-
suomeni kontrolė ir praboma at-
kreipti atydą i mokinius, kaip kiek-
vienas iš jų ir tolesniai toje meno
kloj vystysis. Dėlto gi bus ant pa-
grindų mokiniai tik ką pradėję kar-
su su tais, kurie jau gali bet visada
pagelbėjimui viešame pasirodyti
prie publika. Kaip vien, taip ir
antri visuomeni turi bet vienodai
įdomiai, kadangi visuomeni yra pra-
boma atidžiai žiūrėti ir sergėti kaip
kiekvienas mokinių ir tolesniai gla-
deliois ir vystysis toje meno kajo-
— muziko.

Savo varde ir varde vis mokinių,
Mikas Petrauskas.

Tikletus galima gauti „Lietuvos“
redakcijoje, „Kataliko“ redakcijoje,
pas mokinius „Lietuvos Konservato-
rijos“, pas narius „Birute“ ir pas
tulus asmenis tikrai priklausančius
tokiai asprektimui.

Tikletų kaina: 25c, 50c, 75c, ir \$1.

NAUJŲ LIETUVIŠKŲ DRAUGIJŲ
ATYDAI.

Kiekviena nauja susivienijusi Drau-
gija turi daug darbo su sutalysmu
įstatų. Draugijų komitetai yra kvei-
čiami, kad atsiskaitų i „Lietuvos“
Redakciją, o mes pareikalausime
pasigėimui sutalysmą „sampilus“,
pašalinti sutalysmą įstatų. Rašy-
dami priminkite ar Dr. St. Tautai-
kės Katalikų ir kada užsėta. Rašy-
dami priminkite kokių sampilų no-
rite: Konstituciją, Mokesčių kny-
gėlę, Tikietų, Plakatus ir tt. ir pa-
sklinkit kiek katro darbo turi tt.
padaryti: 100, 200, 300 ar 600 ir tt.
Mes prisidėdami sampilus paduo-
sime kainas, kiek kas kaustuja. Pri-
stėdami mums darbą turite ir sam-
pels atgal musu prisigėti. Už tai
suvils nieko neskaitysime jums. Ad-
resuokit A. Olševskį, 3252 South
Halsted St., Chicago, Ill.

Redakcijos atsakymai.

S. A. Lupačini. Kas ima už ži-
nias teisingumą atsakymą, turi po
savo raštu pasirašyti pilna pravas-
de. Kitaip Tamstos rašto apie ku-
nigo pamokslą negalima patalpinti.
Kas teisybę skelbia, nereikalauja
pasisilėps daryti. Juk už raštą
ir prieš teisą turi kas nors at-
sakyti.

K. Kubiliui. Tai Tamistos vi-
sai privatiškas reikalas. Sujuomi
reikia kreiptiesi tiesiog prie Dr.
Graičūno.

APGARSINIMAI.

LUPŲ PARVA.

Iginta lupų parva yra rausva,
o pačios lupos privalo būti švelnio-
mis. Jeigu parva atsimenai ir
lupos išbala, tas yra kraujo ne-
sveikumo ženklas, tai yra, jog yra
koks nors negyvasis gromolijū-
mo organuose. Tokiuose atsitiki-
muose Trinerio Amerikoniškas
Kartaus Vyno Elixiras bus tin-
kamesnis už kokią nors gyduolę,
nes jis greitai i visą kūną įveda
natūraliųjų veiksmų. Pataisyti
skilvį, kad jis galėtų priimti už-
tektinai maisto ir sutvirtinti kitus
malimo organus, o tavo kraujas
bus gražiai tyras ir turtingas.
Kraujo tekėjimas pasidarys regu-
liariu ir visos kūno dalys gaus
įtektiną maistą. Skilvio, vidurių,

nerių ir kraujo nesveikumuose
Trinerio Amerikoniškas Kartaus
Vyno Elixiras yra tokią gyduolę,
ant kurios gali atsidėti. Apiekoše.
Rasyk mums klausdamas dovani-
duodamo ligose patarimo. Jos
Triner, 1333-1339 So. Ashland
Ave., Chicago, Ill.

Draugysčių reikalai.

Lietuvių Ratelio Skaitykla

3149 So. Halsted St.
Būva atidara:
Utarinai nuo 7 iki 9 val. vakare.
Ketverias nuo 7 iki 9 val. vakare.
Subatomis nuo 7 iki 10 val. vakare.
Nedėliomis nuo 3 iki 6 po pietų.
Skaityklos Uždėda.

Lietuviškos Konservatorijos
Mokinių
KONCERTAS.

Tas pirmutinis Lietuviškos Kon-
servatorijos saltas bus viešas su vi-
suomene užmegstas 29 gegužio, 1910
m. 7 val. vakare, Hull House Theatre.
Kam idomus mūsų kuzniškas ka-
linas, kam jis brangus, tas paros
7 iki 10 val. vakare, visą laiką kam-
barys buvo net prisikimęs besi-
ten esančių paveikslų ir skulptūrų
vertę ir jų istorijas ir šiep abelnai
apie dailę.

Tame koncerte nedalyvaus vien iš-
lavinti pilnai artistai, bet netame ir
jeto mokyklos buti šiekiniai, kad ro-
dyt visuomeni jau pilnai subrendu-
sius artistas. Čia pervedama gi vi-
suomeni kontrolė ir praboma at-
kreipti atydą i mokinius, kaip kiek-
vienas iš jų ir tolesniai toje meno
kloj vystysis. Dėlto gi bus ant pa-
grindų mokiniai tik ką pradėję kar-
su su tais, kurie jau gali bet visada
pagelbėjimui viešame pasirodyti
prie publika. Kaip vien, taip ir
antri visuomeni turi bet vienodai
įdomiai, kadangi visuomeni yra pra-
boma atidžiai žiūrėti ir sergėti kaip
kiekvienas mokinių ir tolesniai gla-
deliois ir vystysis toje meno kajo-
— muziko.

Savo varde ir varde vis mokinių,
Mikas Petrauskas.

Tikletus galima gauti „Lietuvos“
redakcijoje, „Kataliko“ redakcijoje,
pas mokinius „Lietuvos Konservato-
rijos“, pas narius „Birute“ ir pas
tulus asmenis tikrai priklausančius
tokiai asprektimui.

Tikletų kaina: 25c, 50c, 75c, ir \$1.

NAUJŲ LIETUVIŠKŲ DRAUGIJŲ
ATYDAI.

Kiekviena nauja susivienijusi Drau-
gija turi daug darbo su sutalysmu
įstatų. Draugijų komitetai yra kvei-
čiami, kad atsiskaitų i „Lietuvos“
Redakciją, o mes pareikalausime
pasigėimui sutalysmą „sampilus“,
pašalinti sutalysmą įstatų. Rašy-
dami priminkite ar Dr. St. Tautai-
kės Katalikų ir kada užsėta. Rašy-
dami priminkite kokių sampilų no-
rite: Konstituciją, Mokesčių kny-
gėlę, Tikietų, Plakatus ir tt. ir pa-
sklinkit kiek katro darbo turi tt.
padaryti: 100, 200, 300 ar 600 ir tt.
Mes prisidėdami sampilus paduo-
sime kainas, kiek kas kaustuja. Pri-
stėdami mums darbą turite ir sam-
pels atgal musu prisigėti. Už tai
suvils nieko neskaitysime jums. Ad-
resuokit A. Olševskį, 3252 South
Halsted St., Chicago, Ill.

Redakcijos atsakymai.

S. A. Lupačini. Kas ima už ži-
nias teisingumą atsakymą, turi po
savo raštu pasirašyti pilna pravas-
de. Kitaip Tamstos rašto apie ku-
nigo pamokslą negalima patalpinti.
Kas teisybę skelbia, nereikalauja
pasisilėps daryti. Juk už raštą
ir prieš teisą turi kas nors at-
sakyti.

K. Kubiliui. Tai Tamistos vi-
sai privatiškas reikalas. Sujuomi
reikia kreiptiesi tiesiog prie Dr.
Graičūno.

APGARSINIMAI.

LUPŲ PARVA.

Iginta lupų parva yra rausva,
o pačios lupos privalo būti švelnio-
mis. Jeigu parva atsimenai ir
lupos išbala, tas yra kraujo ne-
sveikumo ženklas, tai yra, jog yra
koks nors negyvasis gromolijū-
mo organuose. Tokiuose atsitiki-
muose Trinerio Amerikoniškas
Kartaus Vyno Elixiras bus tin-
kamesnis už kokią nors gyduolę,
nes jis greitai i visą kūną įveda
natūraliųjų veiksmų. Pataisyti
skilvį, kad jis galėtų priimti už-
tektinai maisto ir sutvirtinti kitus
malimo organus, o tavo kraujas
bus gražiai tyras ir turtingas.
Kraujo tekėjimas pasidarys regu-
liariu ir visos kūno dalys gaus
įtektiną maistą. Skilvio, vidurių,

Antas Didelis Mojinis
BALIUS.

Parngiamas Baltos Rosės Pasi-
linkimimo Klubas, busiantis nedė-
lioje 29 d. gegužio (May), 1910 m.
Slavie salė, kerts 47 St. ir Winches-
ter Ave., Chicago, Ill. Prasidės 4
val. po pietų. Tikletas 25c. ypati
Muzikau po vadovystę draugo T. Ma-
civiaus. Visus lietuvių ir lietu-
vius, jaunus ir senus kuokaitingiau-
siai meldžiame atsilankyti i minėtą
balių, kur galėsite tiek pasilinkiminti,
kiek retai kur kitur galėtumėte. Su-
pagarba Komitetas.

DIDELIS METINIS PIKNIKAS.

Parngtas Draugystės Lietuvių Su-
vakarnose, nedėlioje 29 d. gegu-
žio, 1910, Bergmann's Grove (darsė);
Riverside, Ill., prasidės 9 val. rytų.
Įjanga 25c. porai. Užskiečiame visu-
kuokaitingiausiai atsilankyti ant to
mūsų Didelio Metinio Pikniko, o už-
tikriname, jog atsilankę galėsite pu-
tikiai pasilinkiminti ir i busite
kuogeriausiai užganėdinti.

Komitetas.

PIRMAS DIDELIS PIKNIKAS.

Parngtas Dr. Stas. Jurgio B. P.
Stager, Ill., bus nedėlioje, 29 gegužio
(May), 1910 m., Brown Korney dar-
sė, tarp Chicago Heights ir Prades
Ill., prie Chicago Road. Prasidės 10
val. rytų. Įjanga 25c. porai. — Už-
skiečiame visu lietuvių ir lietu-
vies atsilankyti ant šio pirmo pikniko.
Muzikė bus net iš Berlyno, kur grie-
visokius šokus be skirto. Išgirdę
tokių muzykę kiekvienas skubins
pakolti koki sūktinį arba atbulinį.
Su guodone Komitetas.

DIDELIS BALIUS!

Motinas švenčiausias Aštraus Bro-
mo Draugystės parengia didelį balių
subatą 28 d. gegužio (May), lietu-
vikių salėje, South Oak St., Chi-
cago, Ill. Balius prasidės 7 val. va-
kare. Įjanga vienam 5c, su mergi-
noms 10c. Balius teipgi bus ir pen-
dėlioje, 30 d. gegužio; prasidės po
pietų ir trauksis iki vėlyvam laikui.
Įjanga vyrams 25c, o merginoms
15c. Grajis pulkus vietinis angliškias
benas, grajis ir lietuviškus šokus.
Bus skrajojanti krassa; dovanos ki-
riamos trijų skirto. Užskiečiame
lietuvių ir lietuvių, kaip jaunus
teip ir senus. Komitetas.

6-TAS, DIDELIS PIKNIKAS!

Parngtas Draugystės Apšvietimo
Brolių, kuris atsisbus nedėlioje, 29 d.
gegužio (May), 1910, Sukney Park
Lions, Ill. Prasidės 9 val. rytų. Įjan-
ga i darsą 25c. porai. Užprasome Se-
nus, Jaunus ir Mažus, visus podra-
gėl atsilankyti ant mūsų pikniko ir at-
silvėpti šviežio pavasario oro ir pr-
sistūrėti žalių medelių žaliojančių ir
drabny pakūtelėlių čilbūnėlių, teipgi
ir lietuviškų dainelių skambančių, ku-
rios bus dainuojamos, L. J. D. M. D.
choro, po vadovystę J. Lankelio. O
ir muzikantai bus net iš Vilniaus, ku-
rie grie lietuviškus šokus, o ir klum-
pakoji nepamirš, tal kad šoksim, tal
šoksim, net viskas skambės, net ir ne-
galinti nusėdės, o kad ir palaima, tai
ant rytojaus yra šventis Decoration
Day, tai turėsite laiko atsilėpti. Iki
kimes kad tokios linksmos dienos ne
apleisit ir atsilankysit ant mūsų pik-
niko, o mes visiems gražai patarnau-
sime. Su tikra guodone Komitetas.

Paargia. Kad i mūsų pikniką ga-
lima but nuvažiuot už 5c, i visų da-
lių miesto reikia važiuoti iki Ogden
Ave. Ogden Ave. akrais važiuoti iki
40 Ave. o potom palmti Lions, Ill.
karus, kurie davei iki darui. Pel-
nas nuo pikniko bus sunaudotas mūsų
knygnyio naudai.

Reikalingas moteriškas arba vyriškas, mokantis lenkiškai, mokytojas, vengriškai, lietuviškai arba kokią nors kitą slavų kalbą.
Peoples Medical Dispensary
30 Central Ave., Newark, N. J.

Reikalingas buitinė, gerai suprantanti savo darbą, kalbanti lietuviškai ir lenkiškai, nenekentanti, nuolatini darbas, gerai mokesčiai. Atsiųskite po No. 3440 So. Morgan St., Chicago, Ill.

Mokykla Šokių!

Prof. Julius S. užtikrina, kad išmokys šokių kėleivius, Taisant ar seną, išmokys valdant šokių ir taip kad galėtumėte eiti šokių publikoje. Taip pat išmokys ir kitus šokių su 6 varais; vakare nuo 8 valandų iki 11. Kas moka valdinti, tas gali išmokti ir šokių. Kas nori mokytis, tegul ateina į svetainę, 1900 Union st., kampos 1905, arti Halsted st. Mokymai kas atnaujinami ir pėtytėms vakarais. Prof. Julius S. praneša visiems, kurie nori išmokti šokių, kad ateiti ant sekančio adresu: 2124 So. Halsted st. Ofisai ant 3440 lubų. Adresas nuo 5 iki 8 val. vakare.

Juozapas Lukis gali atsiųskiti ir ant adreso: Mr. Charles Haas, Attorney at Law, 526 Merchants Fruit Bldg., Los Angeles, California.

DR. MARIA DOWIATT-SASS
išvažiavo Europą. Apie sugrįžimą praneš per laikraščius.

PIGUS IŠPARDAVIMAS.
Dėl persikėlimo į kitą miestą, parduoduose viską pigiai. Gražiausios gramotoms popierius, 43-jų skirtingų, 15 tuščių tik už \$1.25. Knygos vertės \$3.50 už \$2.00. Telpa parduosime ir apsuptyje su visomis prietaisomis labai pigiai. Katalikus ir naują savo adresą siunčiam už 4c.
M. Zukutis
227 E. Main St., New Britain, Conn.

LINKSMI KELEIVIAI!

Kra žmonės, kurie nieko nepaiso kaip jaudinti, jie sau valgo, geria, linksmis, bet atsiųskite man ryto bus, nors ir nesveiki, reikėtų nuo to viso susilaikyti, kas kenkia dar labiau, — o vienok stačiai kulia-verčias, stačia galva važiuoja į prapultį. Yra tai linksmi keleiviai, bet nuvažiuoja, vienok nesugrįž. Rodo kiti ir norėtų pasigelti, bet per menkos lėkties daktarų ir humbuko institutą, vertas apgauti. Bet ir tie gali būti išgydyti, išgelbėti nuo prapulties. Stal ką išgais rašo S. Dvorickis. Neapleidžiant turį padėkoti Dr. Ferd. Hartmannui, kuris mane išgydė nuo ligos, kuria net kelis metus sirgau, pas daug daktarų gydijantis ir pas Kalina, vienok neviens netis nepagelbėjo, bet tik liga labiau užsėdino, telp kad nustoja vilties buvau, ar kas gali mane išgydyti? Bet kaip tik apydaras atsiųskiau pas mela Dr. F. Hartmanną, 218 E. 14 st., New York'e ir atsiunčiau man gyduoles, tai bevarojant pasiklausė sveikas nuo užsėdusio didelio galvos skaudėjimo, ausis užino ir rvanijimo, vidurių ne-nerimamumą ir kitų varginimų ligos. Kad tas gerbiamas daktaras išgydė, tai prašau parašyti "Lietuvos" laikraščiui, kad ir kiti sergantį žinotų, tur pasigelti.
Su guodone
S. Dvorickis,
Big Lake, Wash.

Dykai Kelionė į Chicago ir Gary.
Mes duosime dykai kelionės kastes į Chicago ir Gary, gyvenantiems 500 mailių nuo Chicago, jeigu jie pirkis lotus Gary, Indiana. Ties, kurie gyvena toliau negu 500 mailių nuo Chicago, prie jų kontraktą duosime kelionės kastes už 500 mailių. Tas reikią, jog gauti gauti 1000 mailių važiuoti dykai. Viskas, ko mes reikalaujame, tai kad pirkdamas į Chicago tikėtą gautum nuo gelžkelių kompanijos receptą, o mes sugrąžinsime tau žadamus kelionės kastes, kada mokėsi už lotą.
Mes turime \$500,000 vertės geriausių gyvenimo ir biznio praečių, parduodamų už žymel numazintas kastes. Tie lotai randasi apie 7 minučių eismo nuo Broadway, arti bažnyčios, mokyklų ir biznio namų ir arti fabrikų, kur dirba 60,000 žmonių. Tų lotų kainos eina nuo \$300 iki \$750 už kiekvieną, ant lengvų išmokėjimų, nedidelės sumos iš anksčiau, o likę kas mėnesį lengvais išmokėjimais. Ne bus procentų už likusius pinigų per šį metą. Nereikia taksų iki 1912 metų. Desimtas sanvaidų palausime mokesčių, jeigu sirgtum arba neturėtum darbo. Dykai duodamas lotas, jeigu pirma išmokėjimo numirtum. Duodama raštu pailijimą prie loto ir daugiamis kitokį palengvinimų, kokių kitur negausite. Kodėl gi ne-pirkti lotą, jeigu už savo pinigų gauti tikrai daug? Mus kainos už šiuos lotus yra telp žemos, kad jos tokioms neįgaliai gali pasiekti. Kiti žmonės geriausiai žino, kodėl tau gi ne-gauti? Pasilik pinigų su savim, kad galėtum pasiskirti lotą pirm ap-leidimo šios vietos. Kodėl gi neva-žiot tuojau? Chicago, jeigu kasdien laukdamas vis daugiau žudi pinigų. Jeigu negali dabar atvažiuoti, tai at-siųsk pinigų, pažymėdamas sumą, kokią nori mokėti už lotą, tada mes tau palaikysime lotą, bet jeigu pribuvus tau tas lotas nepatiks, tada mes su-noru ji tau apmainysime ant kito to-kios vertės, kokios vertės tau pasiskyr-ti išmokėdamas pinigų.
PADIUK PAS MUS PARDAVIMUI ARBA PARSADAVIMUI SAVO PRO-PERTES, NES MES PERKAME PARDUODAME IR APIKEIAME VI-SOKIAS SAVISTIS VIŠOSE SVIE-NTYU VALSTIJU DALYSE.

JASON WILSON, Savininkas
Room 616-56 - Fifth Ave., Chicago, Ill.

SKAITYKITE VISH!
Gaus dides dovanas nuo Simono Karlos, kurie tuojau atsiųskite. Jų vadovau tykui su manim į Ameriką, apie vienokių metų atgal. Mus iš-leido iš laivo mieste Portland, Maine. Gal kas atsimenat laivo vardą ant kurio mes atvažiuojame iš Liverpool, Angl. Portland, Me. Brangus mano

draugai, tuojau duokite man žinoti, o gausite dides dovanas.
Simon Karlos
518 Clinton St., Hoboken, N. J.

LIETUVISKAS DARBO BIURAS.
Reikalingos Merginos į Hotelus, Restauracijas, į privatus darbus, į skalbyklas ir įvairius Fabrikus.
Hanczuk ir Wisniewski
1719 W. 47 St., Chicago, Ill.

Dykai žemes Dykai namai

Vertės \$2500 iki \$5000.
Suvienytų Valstijų Valdžia duos tamistal 160 akrų arba 320 akrų žemes DYKAI. Viskas, kas tamistal turi padaryti, tai ant jos gyventi. Ties žemes yra vakarinės valstijos. Prie kalburi yra medžiai, apės ir ge-žekliniai. Valstiečiai gali įgyti ge-žeklinius, tuojau.
Tamistal gali ant jų žemių į kelti metus pastoti nepergulinę, jeigu nori dirbti ir šiek tiek pinigų pradėti.
Gera dera: vaisiai, grūdai, dar-žovės ir tt.
Viskas kas reikalinga, tai Deklara-cija pastojimui valstiečiui.
Atėk ir paaišyk mus tuojau.
UNITED STATES HOMESTEAD CO., Amerikos ofisai, 79 Dearborn St., Smetiški ofisai, 1111 Masonic Temple, Chicago, Ill.

Burtininkų Kazyros (Kortos)

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtininkus lankosi, spėjimui savo ateities ar laimės ir moka žemą už tai po kelis ir po keliolika dolerių. Garsiausia ant svetorūdininko bu-vausito tai pone LEBORMAND Pary-žiuje, Prancūzijoje, kuri su pagalba sa-vo Kazyrų visais išpėdavo atėiti. Pas-ja valkšioja kelti Kazyras viso sve-ito didžiuliu, kunigaiskai ir karaliai ir diekvienu jį atėiti išpėdavo.
Po meryklų vizit mirties burtinink-ės jos Kazyros pateko į svetlę ir šįdien jomai nandojasi garsiausi sve-ito burtininkai, ir kiekvienas, kas jas turi, gali su joms išpėti atėiti telp geras kaip ir burtininkai. Šios Ka-zyros su pilnu išaiskinimu lietuviš-koje ir lenkiškoje kalboje, kaip jas vartoti ir kaip atėiti išpėti yra dabar gausiamos mūsų store. Kaina jų 75c.
Šios Kazyros yra geriausia bovykla liuosame laike ir su jom, nes tik save, bet ir visus kitus geriausiai nubė-vyti išaiskinuose ir draugiskuose susirinkimuose.
Siųsdami pinigų ant kazyrų adre-suokite:
The Bridgeport Clothing Co.
3246 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

Visi žinote, kad burtininkai (Ameri-koje vadinami Fortune Tellers) spė-ja žmogui laimę ar atėiti su pagalba Kazyro (Kortų). Ar toki burtininkų spėjimai iš nukeltų Kazyrų turi kokią vertę, mes apie tai nekalbė-sime, tik pasakysime, kad yra turk-standai žmoniu, kurie pas tokius burtin

